श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैतिरीय ब्राह्मणम्

तृतीयाष्टकं - प्रपाठकः 1 - 6

Table of Contents

3.	कृष्ण र	जिर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टकं	7
3	8.1 प्रथ	मः प्रपाठकः–नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि	7
	3.1.1	अनुवाकं 1 – देवनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः	7
	3.1.2	अनुवाकं 2 – यमनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः1	2
	3.1.3	अनुवाकं 3 – चान्द्रमसादीनां सप्तनामिष्टीनां याज्यानुवाक्याः1	.7
	3.1.4	अनुवाकं 4 – देव नक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्1	9
	3.1.5	अनुवाकं 5 – यमनक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्2	6
	3.1.6	अनुवाकं 6 – चान्द्रमसादीष्टिब्राह्मणम् 3	4
Αŗ	pend	x (of expansions)4	1
3	3.2 द्वित	ोयः प्रपाठकः – दशपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम् 4	.5
	3.2.1	अनुवाकं 1 – वथ्सापाकरणम् 4	5
	3.2.2	अनुवाकं 2 – बर्हि राहरणम् 4	8
	3.2.3	अनुवाकं 3 – दोहनम्5	2
	3.2.4	अनुवाकं 4 – हिवर्निर्वापः5	7
	3.2.5	अनुवाकं 5 – व्रीह्यवघातः6	51
	3.2.6	अनुवाकं 6 – तण्डुलपेषणम् 6	6
	3.2.7	अनुवाकं ७ – कपालोपधानम् 6	8
	3.2.8	अनुवाकं ८ – पुरोडाशानिष्पादनम्7	'1
	3.2.9	अनुवाकं ९ – वेदिकरणम्7	6

	3.2.10	अनुवाकं 10 – इध्माबर्हिः सादनम्	.83
3	.3 तृती	ोयाष्टके तृतीय प्रपाठकः – दर्.शपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्	.87
	3.3.1	अनुवाकं 1 - स्त्रुख्संमार्गः	.87
	3.3.2	आनुवाकं 2 – सम्मार्जनानामग्नौ प्रहरणम्	89
	3.3.3	अनुवाकं 3 - पत्नीसंनहनम्	.92
	3.3.4	अनुवाकं 4 – आज्योत्पवनम्	94
	3.3.5	अनुवाकं 5 – आज्यग्रहणम्	.97
	3.3.6	अनुवाकं 6 – स्त्रुख्सादनम्	99
	3.3.7	अनुवाकं ७ – आघारः1	.04
	3.3.8	अनुवाकं 8 – इडाभक्षणम्1	١09
	3.3.9	अनुवाकं 9 – प्रस्तरप्रहारादिकम्	L14
	3.3.10	अनुवाकं 10 - पत्नीयोक्रविमोकः	119
	3.3.11	अनुवाकं 11 - उपवेषोपगूहनम्	121
3	.4 तृती	ोयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः – पुरुषमेधः1	L25
	3.4.1	ळ 3.4.19 - पुरुषमेध:	L25
3	.5 तृती	ोयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः – इष्टिहौत्रम्1	134
	3.5.1	अनुवाकं 1 – होतुर्जपः पुरस्ताथ् सामिधेनीनाम्1	L34
	3.5.2	अनुवाकं 2 – सामिधेनीम्रन्वाह1	.34
	3.5.3	अनुवाकं 3 – प्ररमुक्त्वा निविदोऽनूच्य देवता आवाहयति	L36
	3.5.4	अनुवाकं ४ – स्रुचावादापयति1	L36

	3.5.5	अनुवाकं 5 – प्रयाजाः1	37
	3.5.6	अनुवाकं 6 – अज्यभागयोः पुरोनुवाक्ये1	37
	3.5.7	अनुवाकं ७ – हविषां याज्यानुवाक्याः1	38
	3.5.8	अनुवाकं 8 - इडोपाह्वानाम्1	41
	3.5.9	अनुवाकं 9 – अनूयाजाः14	43
	3.5.10	अनुवाकं 10 – सूक्तावाकः14	43
	3.5.11	अनुवाकं 11 – शंयुवाकः14	46
	3.5.12	अनुवाकं 12 - पत्नीसंयाजानां याज्यानुवाक्याः14	46
	3.5.13	अनुवाकं 13 - पत्नीसंयाजे सोमाह्वानम्14	47
Αŗ	pendi	x (of expansions)15	50
3	.6 तृती	याष्टके षष्ठः प्रपाठकः – पशुहौत्रम्1!	52
	3.6.1	अनुवाकं 1 – यूपसंस्काराः1!	52
	3.6.2	अनुवाकं 2 – प्रयाजविषया मैत्रावरुणप्रैषाः1	54
	3.6.3		
		अनुवाकं 3 – आप्रिय प्रयाजानां याज्याः1!	5/
	3.6.4	अनुवाकं 3 – आप्रिय प्रयाजानां याज्याः	
			59
	3.6.5	अनुवाकं 4 – पर्यग्निकरणीया ऋचः1!	59 60
	3.6.5 3.6.6	अनुवाकं 4 - पर्यग्निकरणीया ऋचः1! अनुवाकं 5 - मैत्रावरुणप्रैषः1	59 60 60
	3.6.5 3.6.6 3.6.7	अनुवाकं 4 - पर्यग्निकरणीया ऋचः	59 60 62

3.6.10	अनुवाकं	10 –	मनोतासूक्तम्164
3.6.11	अनुवाकं	11 –	हविर्वनस्पतिस्विष्टकृतां पुरोनुवाक्याः प्रैषाश्च167
3.6.12	अनुवाकं	12 –	तेषामेव याज्याः169
3.6.13	अनुवाकं	13 –	अनूयाजप्रैषाः170
3.6.14	अनुवाकं	14 -	अनूयाजयाज्याः173
3.6.15	अनुवाकं	15 –	सूक्तवाकप्रैषाः174

Version Notes

1st Version Number 0.0 dated 25th November 2017

2nd and Current Version Number 1.0 dated 31st December 2019

- 1. This Version replaces earlier version "0.0" dated November 25, 2017.
- 2. We have marked '||" (double ruk) at the end of vedic statements based on the book released under "Anandashram Series on Taittirlya Brahmanam containing bashya of Scholar Sayanacharya, 3d Edition published in 1979.
- 3. We have standardised some of the conventions and formatted this compilation to make reading easier.
- 4. We have/shall include Paata Bhedams in brackets wherever found applicable to the best of our efforts.

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टकं

3.1 प्रथमः प्रपाठकः – नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि

3.1.1 अनुवाकं 1 – देवनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः

T.B.3.1.1.1

अग्निर्नः पातु कृतिकाः । नक्षत्रं देविमिन्द्रियम् । इदमासां विचक्षणम् । हिविग्तसं जुहोतन ॥ यस्य भान्ति रञ्जमयो यस्य केतवः । यस्येमा विश्वा भवनानि सर्वा । स कृतिकाभिरिभ सम्वसानः । अग्निर्नो देवः सुविते दधातु ॥ प्रजापते रोहिणी वेतु पत्नी । विश्वरूपा बृहती चित्रभानः । 1 (10)

T.B.3.1.1.2

सा नो यज्ञस्य सुविते दधातु । यथा जीवेम शरदः सवीराः ॥
रोहिणी देव्युदगात् पुरस्तात् । विश्वा रूपाणि प्रतिमोदमाना ।
प्रजापति ए हविषा वद्र्धयन्ती । प्रिया देवाना – मुपयातु यज्ञम् ॥

सोमो राजा मृगशीर्षेण आगर्न्। शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धाम । ा । । । । । । अण्यायमानो बहुधा जनेषु । रेतः प्रजां यजमाने दधातु ॥ 2 (10) T.B.3.1.1.3 यत् ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति । प्रियण् राजन् प्रियतमं प्रियाणाम् । तस्मै ते सोम हिवषा विधेम । रान्न एधि द्विपदे रां चतुष्पदे ॥ आर्द्रया रुद्रः प्रथमान एति । श्रेष्ठो देवानां पतिरध्नियानाम् । नक्षत्रमस्य हविषा विधेम । मा नः प्रजार् रीरिषन् मोत वीरान् ॥ हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्तु । आर्द्रा नक्षत्रं जुषता ए हविर्नः । 3 (10) T.B.3.1.1.4 पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु । पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम् । पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे । पुनः पुनर्वो हविषा यजामः ॥ एवा न देव्यदितिरनर्वा । विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा । पुनर्वस् हिवषा वद्धयन्ती । प्रियं देवाना-मप्येतु पाथः ॥ ४ (10)

T.B.3.1.1.5 —— । । । । । बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः । तिष्यं नक्षत्रमभि संबभूव । श्रेष्ठो देवानां पृतनासु जिष्णुः । दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु ॥ । । । । । । । । । तिष्यः पुरस्तादुत मद्ध्यतो नः । बृहस्पति र्नः परिपातु पश्चात् । बाधेतान् द्वेषो अभयं कृणुताम् । सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ इद्यं सर्पेभ्यो हिवरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषा-मनुयन्ति चेतः । 5 (10) T.B.3.1.1.6 ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति । तेनः सर्पासो हवमागमिष्ठाः ॥ ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः । ये दिवं देवीमनु सञ्चरन्ति । । । । । । । । । येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम् । तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमज्जुहोमि ॥ उपह्रताः पितरो ये मघासु । मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः । ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः । स्वधाभि य्ज्ञं प्रयतं जुषन्ताम् ॥ 6 (10) T.B.3.1.1.7 ये अग्निदग्धा येऽनग्नि-दग्धाः । येऽमुल् ँलोकं पितरः क्षियन्ति । या७श्च विद्मयां उंच न प्रविद्म । मघासु यज्ञ ए सुकृतं जुषन्ताम् ॥

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

गवां पितः फल्गुनीनामित्त त्वम् । तदर्यमन् वरुण मित्र चारु ।
तं त्वा वयण् सिनतारण् सिनीनाम् । जीवा जीवन्तमुप सम् विशेम ॥
येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता ।
यस्य देवा अनु सम् यन्ति चेतः । ७ (10)

T.B.3.1.1.8

अर्यमा राजाऽजरस्तुविष्मान् । फल्गुनीना-मृषभो रोरवीति ॥
-- ॥ ॥ ॥ ॥
अक्षेष्ठो देवानां भगवो भगासि । तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य वितात् ।
अस्मभ्यं क्षत्रमजर्ण् सुवीर्यम् । गोमदश्च-वदुप-सन्नुदेह ॥
भगो ह दाता भग इत् प्रदाता । भगो देवीः फल्गुनीराविवेश ।
भगस्येत्तं प्रस्वं गमेम । यत्र देवैः सधमादं मदेम ॥ 8 (10)

T.B.3.1.1.9

आयातु देवः सिवतोपयातु । हिरण्ययेन सुवृता रथेन ।
वहन्. हस्त्रं सुभगं विद्यनापसम् । प्रयच्छन्तं पपुरिं पुण्यमच्छ ॥
हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः । दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत् ।
दातारमद्य सिवता विदेय । यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम् ॥

त्वष्टा नक्षंत्रमभ्यंति चित्राम् । सुभ् संसं युवति ए रोचमानाम् । 9 (10) T.B.3.1.1.10 तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम् । तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम् । ा । तन्नः प्रजां वीखती ए सनोतु । गोभिर्नो अश्वैः समनकु यज्ञम् ॥ ा । । । । । । । वायुर्नक्षत्र-मभ्येति निष्ट्याम् । तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः । । । । । । । समीरयन् भुवना मातरिश्वा । अप द्वेषा ्सि नुदतामरातीः ॥ 10 (10) T.B.3.1.1.11 तन्नो वायस्तदु निष्ट्या शृणोतु । तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम् । ा । । । । । । । । । । । । तन्नो देवासो अनु जानन्तु कामम् । यथा तरेम दुरितानि विश्वा ॥ दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः । तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद् विशाखे । तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम् । पश्चात् पुरस्ता-दभयन्नो अस्तु ॥ नक्षत्राणा-मधिपत्नी विशाखे । श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ । 11 (10)

T.B.3.1.1.12 विषूचः रात्रू-नपबाधमानौ । अप क्षुधं नुदतामरातिम् ॥ पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात् । उन्मद्ध्यतः पौर्णमासी जिगाय । तस्यां देवा अधि सम्वसन्तः । उत्तमे नाक इह मादयन्ताम् ॥ पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः । पौर्णमास्युदगा-च्छोभमाना । आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा । उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम् () ॥ 12 (10) (चित्रभानुर्- यजमाने दधातु - हिवर्नः - पाथ - श्रेतो - जुषन्तां – चेतो – मदेम – रोचमाना – मरातीर् – गोपौ – यज्ञं) (A1) <u>अनुवाकं २ – यमनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः</u> ऋद्ध्यास्म हव्यैर्-नमसोप सद्य । मित्रं देवं मित्रधेयन्नो अस्तु । अनूराधान्. हविषा वर्द्धयन्तः । शतं जीवेम शरदः सवीराः ॥ । । ॥ ॥ । ॥ । । । । चित्रं नक्षत्र—मुदगात् पुरस्तात् । अनूराधास इति यद् वदन्ति । तिनमत्र एति पथिभि र्देवयानैः । हिरण्ययै र्विततै-रन्तरिक्षे ॥ इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति । यस्मिन् वृत्रं वृत्र तूर्ये ततार । 13 (10)

```
T.B.3.1.2.2
तस्मिन् वयममृतं दुहानाः । क्षुधं तरेम दुरितिं दुरिष्टिम् ॥
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे । अषाढाय सहमानाय मीढुषे ।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्-दुहाना । उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम् ॥
मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय । पराच्येतु निर्.ऋतिः पराचा ।
गोभि र्नक्षत्रं पशुभिः समक्तम् ।
अहर्भूयाद्-यजमानाय मह्यम् ॥ 14 (10)
T.B.3.1.2.3
अहर्नो अद्य सुविते दथातु । मूलं नक्षत्रमिति यद् वदन्ति ।
पराचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि । शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम् ॥
या दिव्या आपः पयसा सं बभूवुः । या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः ।
यासामषाढा अनुयन्ति कामम् । ता न आपः रा७ स्योना भवन्तु ॥
याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः ।
याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः । 15 (10)
```

T.B.3.1.2.4 यासामषाढा मधु भक्षयन्ति । ता न आपः रा७ स्योना भवन्तु ॥ तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः । तदषाढा अभि सम्यम् यज्ञम् । तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः । कृषिर् वृष्टिर् यजमानाय कल्पताम् ॥ शुभाः कन्या युवतयः सुपेशसः । कर्मकृतः सुकृतो वीर्यावतीः । विश्वान् देवान्. हिवषा वद्धयन्तीः। अषाढाः काममुपयान्तु यज्ञम् ॥ 16 (10) T.B.3.1.2.5 यस्मिन् ब्रह्माऽभ्यजयथ् सर्वमेतत् । अमुञ्च लोक मिदमूच सर्वम् । तन्नो नक्षत्रमभिजिद् विजित्य । श्रियं दधा-त्वहणीयमानम् ॥ उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ । तन्नो नक्षत्रमभिजिद् विचष्टाम् । तस्मिन् वयं पृतनाः सं जयेम । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ॥ शृण्वन्ति श्रोणा–ममृतस्य गोपाम् । पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचम् । 17 (10)

T.B.3.1.2.6 महीं देवीं विष्णुपत्नी-मजूर्याम् । प्रतीचीमेना ए हविषा यजामः ॥ त्रेधा विष्ण्-रुरुगायो विचक्रमे । महीं दिवं पृथिवी-मन्तरिक्षम् । ा । तच्छ्रोणैति श्रव इच्छमाना । पुण्य७ २लोकं यजमानाय कृण्वती ॥ अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः । चतस्रो देवी रजराः श्रविष्ठाः । ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात्। सम्वथ्सरीण-ममृतं स्वस्ति ॥ 18 (10) T.B.3.1.2.7 — । ॥ । । । । यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात् । दक्षिणतो – ऽभियन्तु श्रविष्ठाः । पुण्यं नक्षत्रमभि सम्ँविशाम । मा नो अराति-रघश ्सा गर्न् ॥ क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः । नक्षत्राणा ् शतभिषग् वसिष्ठः । तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः । शत्र सहस्रा भेषजानि धत्तः ॥ यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु । तन्नो विश्वे अभि सम्यन्तु देवाः । 19(10) T.B.3.1.2.8 तन्नो नक्षत्र रातभिषग् जुषाणम् । दीर्घमायुः प्रतिरद् भेषजानि ॥ अज एकपादुदगात् पुरस्तात् । विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः ।

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे । प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः ॥ विभ्राजमानः समिधान उग्रः । आऽन्तरिक्ष-मरुहद-गन्द्याम् । त्र सूर्यं देव-मजमेकपादम् । प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे ॥ 20 (10) T.B.3.1.2.9 । । । । अहर् बुद्ध्नियः प्रथमान एति । श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम् । तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः । प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे ॥ चत्वार एकमभि कर्म देवाः । प्रोष्ठपदास इति यान्. वदन्ति । ते बुद्धनियं परिषद्य स्तुवन्तः । अहि र् रक्षन्ति नमसोपसद्य ॥ पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम् । पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ । 21 (10) T.B.3.1.2.10 इमानि हव्या प्रयंता जुषाणा । सुगैर्नी यानैरुपयातां यज्ञम् ॥ क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः । गावो नो अश्वा ए अन्वेतु पूषा । अन्न ए रक्षन्तौ बहुधा विरूपम् । वाज ए सनुतां यजमानाय यज्ञम् ॥ तदश्चिना-वश्चयुजोपयाताम् । शुभं गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः । स्वं नक्षत्रज् हिवषा यजन्तौ । मद्ध्वा संपृक्तौ यजुषा समक्तौ ॥ 22 (10)

T.B.3.1.2.11 ॥ । । । । । । । । । यो देवानां भिषजौ हव्यवाहौ । विश्वस्य दूता-वमृतस्य गोपौ । तौ नक्षत्रं जुजुषाणो-पयाताम् । नमोऽश्विभ्यां कृणुमो-ऽश्वयुग्भ्याम् ॥ अप पाप्मानं भरणीर्भरन्तु । तद् यमो राजा भगवान्. विचष्टाम् । लोकस्य राजा महतो महान्. हि । सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु ॥ यस्मिन् नक्षत्रे यम एति राजा । यस्मि-न्नेनमभ्यषिंचन्त देवाः () । ा । । । । । । तदस्य चित्र ए हविषा यजाम । अप पाप्मानं भरणीर् भरन्तु ॥ "निवेशनी {1}" "यत्ते देवा अद्धुः {2}" ॥ 23 (13) ा । (ततार – मह्यं – प्रासचीर्या – यान्तु यज्ञं – वाच७ – स्वस्ति – देवा-अनु यन्ति सर्वे-वाजबस्त्यौ-समकौ-देवा स्त्रीणि च) (A2) अनुवाकं 3 – चान्द्रमसादीनां सप्तनामिष्टीनां याज्यानुवाक्याः "नवो नवो भवति जायमानो {3]" "यमादित्या ॥ । । । । । । अ**्शुमाप्याययन्ति {4}**"॥ ये विरूपे समनसा सम्ँव्ययन्ती । समानं तन्तुं परि तातनाते । विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे । ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम् ॥ वयं देवी ब्रह्मणा सम्विदानाः ।

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

सुरलासो देववीतिं दधानाः । अहोरात्रे हविषां वर्द्धयन्तः । अति पाप्मान-मतिमुक्त्या गमेम ॥ प्रत्युवदृश्यायती । 24 (10) T.B.3.1.3.2 व्युच्छन्ती दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चक्षुंषा ॥ तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी । उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः । स चा उद्यनक्षत्र-मर्चिमत् । तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च ॥ सं भक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्र-मर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्। उप यज्ञ-मिहागमत् ॥ **25 (10)** T.B.3.1.3.3 प्र नक्षत्राय देवाय । इन्द्रायेन्दु 🤟 हवामहे । स नः सविता सुवथ् सनिम् । पुष्टिदां वीखत्तमम् ॥ "उदुत्यं {5}" "चित्रम् {6}"॥ "अदितिर्न उरुष्यतु {७}" "महीमूषु मातरम् {८} ॥ "इदं विष्णु:{9}" "प्रतिष्ठिष्णु: {10]" ॥ "अग्निर्मूद्र्धा {11}" "भुवः {12}" ॥ "अनु नोऽद्यानुमति {13}" "रन्विदनुमते त्वम् {14}" ॥

```
"हव्यवाह⊌ {15}" "स्विष्टम् {16}" ( ) ॥ 26 (10)
(आयत्य – गमथ् – स्विष्टम्) (A3)
         <u>अनुवाकं 4 – देव नक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्</u>
T.B.3.1.4.1
अग्निर्वा अकामयत । अन्नादो देवाना 🛡 स्यामिति ।
स एतमग्नये कृतिकाभ्यः पुरोडाश-मष्टाकपालं निरवपत् ।
ततो वै सोऽन्नादो देवानामभवत् । अग्निर्वे देवानामन्नादः ॥
यथां ह वा अग्निर् देवनां-मन्नादः।
एव ए ह वा एष मनुष्याणां भवति।
य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद ॥ सोऽत्र जुहोति ।
अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा । अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा ।
नितल्यै स्वाहा ऽभ्रयन्त्यै स्वाहा ।
मेघयन्त्यै स्वाहा वर्.षयन्त्यै स्वाहा ।
चुपुणीकायै स्वाहेति ॥ 27 (15)
```

T.B.3.1.4.2 प्रजापतिः प्रजा असृजत । ता अस्माथ् सृष्टाः पराचीरायन्न् । तासार् रोहिणी–मभ्यद्ध्यायत् । सोऽकामयत । उप माऽऽवर्तेत । समेनया गच्छेयेति । स एतं प्रजापतये रोहिण्यै चरुं निरवपत् । ततो वै सा तमुपावर्तत । समेनया ऽगच्छत ॥ उप ह वा एनं प्रियमावर्तते । सं प्रियेण गच्छते । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद ॥ सोऽत्र जुहोति । प्रजापतये स्वाहा रोहिण्यै स्वाहा । । ॥ । रोचमानायै स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहेति ॥ 28 (16) T.B.3.1.4.3 सोमो वा अकामयत । ओषधीना ए राज्य-मभिजयेयमिति । स एत ए सोमाय मृगशीर षाय श्यामाकं चरुं पयसि निरवपत्। ततो वै स ओषधीनां राज्यमभ्यजयत्। । । । । । समानाना ुं ह वै राज्यमभिजयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । सोमाय स्वाहा मृगशीर्.षाय स्वाहा ।

```
इन्वकाभ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा ।
राज्याय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 29 (11)
T.B.3.1.4.4
रुद्रो वा अंकामयत । पशुमान्थ् स्यामिति ।
स एत ए रुद्रायार्द्रायै प्रैयङ्गवं चरुं पयसि निरवपत्।
ततो वै स पशुमानभवत् । पशुमान्. ह वै भवति ।
य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद ।
सोऽत्र जुहोति । रुद्राय स्वाहा ऽऽद्रियै स्वाहा ।
। ।
पिन्वमानायै स्वाहा पशुभ्यः स्वाहेति ॥ 30 (10)
T.B.3.1.4.5
ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत् । साऽकामयत ।
अोषधीभिर्-वनस्पतिभिः प्रजायेयेति ।
सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्यां चरुं निरवपत् ।
ततो वा इयमोषधीभिर्-वनस्पतिभिः प्राजायत ।
ा । । । । । प्रजायते ह वै प्रजया पशुभिः । य एतेन हविषा यजते ।
```

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम् ।
॥ ॥ ॥
स्वाहाऽऽभूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेति ॥ 31 (11)

T.B.3.1.4.6

बृहस्पतिर्वा अकामयत । ब्रह्मवर्चसी स्यामिति ।

स एतं बृहस्पतये तिष्याय नैवारं चरुं पयिस निरवपत् ।

ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवत् । ब्रह्मवर्चसी ह वै भवित ।

य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।

बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा । ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥ 32 (10)

T.B.3.1.4.7

देवासुगः सम्यंता आसन्न्।
ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाभ्य आज्ये कर्म्भं निरवपन्न्।
तानेताभिरेव देवता-भिरुपानयन्न्।
एताभिर्त्त वै देवताभिर्-द्विषन्तं भ्रातृव्य-मुपनयति।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वैद । सोऽन्न जुहोति।
सर्पेभ्यः स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहा। दन्दशूकेभ्यः स्वाहेति॥ 33 (9)

```
T.B.3.1.4.8
पितरो वा अकामयन्त । पितृलोक ऋद्ध्नुयामेति ।
त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाञ् षट्कपालं निरवपन्न् ।
ततो वै ते पितृलोक आद्र्ध्नुवन्न् । पितृलोके ह वा ऋध्नोति ।
य एतेन हिवषा यजते। य उ चैनदेवं वैद। सोऽत्र जुहोति।
पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः । स्वाहा उनघाभ्यः स्वाहा उगदाभ्यः ।
स्वाहा उरुन्धतीभ्यः स्वाहेति ॥ 34 (11)
T.B.3.1.4.9
अर्यमा वा अकामयत । पशुमान्थ् स्यामिति ।
स एतमर्यम्णे फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत् । ततो वै स पशुमानभवत् ।
पशुमान्. ह वै भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद ।
सोऽत्र जुहोति । अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्या ७ स्वाहा ।
पश्भयः स्वाहेति ॥ 35 (10)
T.B.3.1.4.10
भगो वा अंकामयत । भगी श्रेष्ठी देवाना 🛡 स्यामिति ।
स एतं भगाय फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत् ।
```

ततो वै स भगी श्रेष्ठी देवानामभवत्। भगी ह वै श्रेष्ठी समानानां भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । भगाय स्वाहा फल्गुनीभ्या स्वाहा । श्रेष्ठ्याय स्वाहेति ॥ **36 (10)** T.B.3.1.4.11 सविता वा अकामयत । श्रन्मे देवा दधीरन्न् । सविता स्यामिति । स एत ए सवित्रे हस्ताय पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपदाशूनां ँव्रीहीणाम् । ततो वै तस्मै श्रदेवा अद्धत । सविताऽभवत् । श्रद्ध वा अस्मै मनुष्या दधते । सविता समानानां भवति । य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । सवित्रे स्वाहा हस्ताय । स्वाहा ददते स्वाहा पृणते । ॥ । ॥ । स्वाहा प्रयच्छते स्वाहा प्रतिगृभ्णते स्वाहेति ॥ **37 (14)** T.B.3.1.4.12 त्वष्टा वा अकामयत । चित्रं प्रजां विन्देयेति । स एतं त्वष्ट्रे चित्रायै पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् । ततो वै स चित्रं प्रजामविन्दत । चित्र ए ह वै प्रजां विन्दते ।

य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा । । ॥ चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति ॥ 38 (10) T.B.3.1.4.13 वायुर्वा अकामयत । कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति । स एतद्-वायवे निष्ट्यायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत् । ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। । कामचारं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । वायवे स्वाहा निष्ट्यायै स्वाहा । वामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ **39 (10)** T.B.3.1.4.14 इन्द्राग्नी वा अकामयेताम् । श्रैष्ठ्यं देवाना–मभिजयेवेति । तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाश-मेकादशकपालं निरवपताम् । ततो वै तौ श्रेष्ठ्यं देवाना-मभ्यजयताम् । ्रा । । । । । । । । श्रेष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

T.B.3.1.4.15

अथैतत्-पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति । कामो वै पौर्णमासी ।

काम आज्यम् । कामेनैव कामण् समद्ध्यति ।

काम आज्यम् । कामेनैव कामण् समद्ध्यति ।

क्षिप्रमेनण् स काम उपनमति । येन कामेन यजते । सोऽत्र जुहोति ।

पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति ॥ 41 (8)

Special Korvai indicating the number of "vaakyams" in each Dasini of 4th Anuvakam

(अग्निः पञ्चदश – प्रजापितः षोडश – सोम् एकादश – रुद्रो दश – रक्षैकादश – बृहस्पित्र दश – देवासुरा नव – पितर एकादशा–र्यमा–भगो दश दश–सिवता चतुर्दश–त्वष्टा–वायु– रिन्द्राग्नी दश दशा–थैतत् पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश) (A4)

3.1.5 <u>अनुवाकं 5 – यमनक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्</u>

T.B.3.1.5.1

मित्रो वा अकामयत । मित्रधेयमेषु लोकेष्वभि जयेयमिति । — । । — — — — — — — — — स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुं निरवपत् ।

```
ततो वै स मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत्।
।
मित्रधेय ुं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन हविषा यजते ।
य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
मित्राय स्वाहा ऽनूराधेभ्यः स्वाहा ।
। । । । ।
मित्रधेयाय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 42 (10)
T.B.3.1.5.2
इन्द्रो वा अकामयत । ज्यैष्ठ्यं देवाना-मभिजयेयमिति ।
स एतमिन्द्राय ज्येष्ठायै पुरोडाश-मेकादशकपालं
निरवपन्महाव्रीहीणाम् ।
ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्।
— । । । । । । । । ज्यैष्ठ्य ुं ह वै समानाना – मिजयित । य एतेन हिवषा यजते ।
। । । ॥ ॥ ॥
य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । इन्द्राय स्वाहा ज्येष्ठायै स्वाहा ।
ज्यैष्ठ्याय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 43 (10)
T.B.3.1.5.3
प्रजापतिर्वा अकामयत । मूलं प्रजां विन्देयेति ।
स एतं प्रजापतये मूलाय चरुं निरवपत् ।
```

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

य एतेन हिवषा यजते। य उ चैनदेवं वैद। सोऽत्र जुहोति। । । । । प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा । प्रजायै स्वाहेति ॥ **४४ (10)** T.B.3.1.5.4 आपो वा अकामयन्त । समुद्रं काममभिजयेमेति । ता एतमद्भ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्न् । ततो वै ताः समुद्रं काममभ्यजयन्न् । समुद्र्ण् ह वै काममभिजयति । य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । । ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अद्भ्यः स्वाहा ऽषाढाभ्यः स्वाहा । समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा । अभिजित्यै स्वाहेति ॥ 45 (11) T.B.3.1.5.5 विश्वे वै देवा अकामयन्त । अनपजय्यं जयेमेति । त एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्न् । न् । । ततो वै तेऽनपजय्य–मजयन्न् । अनपजय्य ज् ह वै जयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।

```
ा ।
विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा ऽषाढाभ्यः स्वाहा ।
अनपजय्याय स्वाहा जित्यै स्वाहेति ॥ 46 (10)
T.B.3.1.5.6
ब्रह्म वा अकामयत । ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति ।
तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत् ।
ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत् । ब्रह्मलोक ए ह वा अभिजयति ।
य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद ।
सोऽत्र जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहा ऽभिजिते स्वाहा।
ब्रह्मलोकाय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 47 (10)
T.B.3.1.5.7
विष्णुर्वा अकामयत । पुण्य ७ २ लोक 🗸 २ गृण्वीय ।
न मां पापी कीर्तिरागच्छेदिति ।
स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाञ्चं त्रिकपालं निरवपत् ।
ततो वै स पुण्य ७ २ लोकम शृणुत । नैनं पापी कीर्तिरा – गच्छत् ।
पुण्य ुं ह वै क्लोक ुं शृणुते । नैनं पापी कीर्तिरागच्छति ।
य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
```

```
। ॥
२लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति ॥ 48 (13)
T.B.3.1.5.8
न्। । । । । । । वसवो वा अकामयन्त । अग्रं देवतानां परीयामेति ।
त एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्न् ।
ततो वै तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्न्। अग्रल् ह वै समानानां पर्येति।
य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा ।
। । ।
अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति ॥ 49 (10)
T.B.3.1.5.9
इन्द्रो वा अकामयत । दृढो ऽशिथिलः स्यामिति ।
स एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं
।
निरवपत्–कृष्णानां वीहीणाम्।
ततो वै स दृढोऽशिथिलोऽभवत् । दृढो ह वा अशिथिलो भवति ।
। । । । । । । । य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
```

```
वरुणाय स्वाहा शतभिषजे स्वाहा ।
भेषजेभ्यः स्वाहेति ॥ 50 (10)
T.B.3.1.5.10
अजो वा एकंपादकामयत । तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति ।
स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुं निरवपत् ।
ततो वै स तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्।
तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति । य एतेन हविषा यजते ।
य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
। ॥ ॥
अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा ।
। ॥
तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥ 51 (10)
T.B.3.1.5.11
अहिर्वै बुद्ध्नयोऽकामयत । इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति ।
स एतमहये बुद्धिनयाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाञ्चां भूमिकपालं निरवपत् ।
ततो वै स इमां प्रतिष्ठा-मविन्दत । इमा ्ह वै प्रतिष्ठां विन्दते ।
य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
```

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 52 (10) T.B.3.1.5.12 पूषा वा अकामयत । पशुमान्थ् स्यामिति । स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुं निरवपत् । ततो वै स पशुमानभवत् । पशुमान्. ह वै भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पश्भ्यः स्वाहेति ॥ 53 (10) T.B.3.1.5.13 अश्विनौ वा अकामयेताम् । श्रोत्रस्विनावबिधरौ स्यावेति । ा । । । तावेतमश्चिभ्या–मश्चयुग्भ्यां पुरोडाञ्चां द्विकपालं निरवपताम् । ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरा-वभवताम् । शोत्रस्वी ह वा अबधिरो भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । ॥ ॥ अश्विभ्या७ स्वाहाऽश्वयुग्भ्या७ स्वाहा । श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति ॥ 54 (10)

```
T.B.3.1.5.14
यमो वा अकामयत । पितृणा ए राज्य-मभिजयेयमिति ।
स एतं वमायापभरणीभ्यश्चरुं निरवपत्।
ततो वै स पितृणा एं राज्यमभ्यजयत्।
्रा । । । । । । । । । । । समानाना ुं ह वै राज्यमभिजयति । य एतेन हिवषा यजते ।
य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
यमाय स्वाहा ऽपभरणीभ्यः स्वाहा ।
राज्याय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 55 (10)
T.B.3.1.5.15
अथैतद–मावास्याया आज्यं निर्वपति । कामो वा अमावास्या ।
॥ ।
काम आज्यम् । कामेनैव कामल् समद्र्धयति ।
अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहा ऽऽगत्यै स्वाहेति ॥ 56 (8)
```

Special Korvai indicating the number of "vaakyams" in each Dasini of 5th Anuvakam (मित्र – इन्द्रः – प्रजापतिर् दश दशा – प एकादश – विश्वे ब्रह्म दशदश – विष्णु स्त्रयोदश – वसव – इन्द्रोऽ – जोऽहिर्वे – बुद्ध्नियः – पुषा – ऽश्विनौ – यमो दशदशा – थैतद – मावास्याया अष्टौ पञ्चदश) (A5)

3.1.6 अनुवाकं 6 – चान्द्रमसादीष्टिब्राह्मणम्

T.B.3.1.6.1

```
चन्द्रमा वा अकामयत ।
अहोरात्रा-नद्र्धमासान्-मासा-नृतून्थ्- सम्वथ्सर-माप्त्वा ।
चन्द्रमसः सायुज्य ए सलोकता-माप्नुयामिति ।
स एतं चन्द्रमसे प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालं निरवपत् ।
ततो वै सोऽहोरात्रा-नद्र्धमासान्-मासा-नृतून्थ्-सम्वथ्सर-
माप्त्वा ।
चन्द्रमसः सायुज्य ए सलोकतामाप्नोत् ।
```

```
। । । । । । अहोरात्रान्. ह वा अद्र्धमासान् मासान् – ऋतून्थ् – सम्वथ्सर –
माप्त्वा ।
चन्द्रमसः सायुज्य ए सलोकतामाप्नोति । य एतेन हविषा यजते ।
य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति ।
। ॥ । ॥
चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै स्वाहा ।
॥
अहोरात्रेभ्यः स्वाहा ऽद्र्धमासेभ्यः स्वाहा ।
॥
मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा । सम्वथ्सराय स्वाहेति ॥ 57 (15)
T.B.3.1.6.2
अहोरात्रे वा अकामयेताम् । अत्यहोरात्रे मुच्येवहि ।
न नावहोरात्रे आप्नुयातामिति । ते एतमहोरात्राभ्यां चरुं निरवपताम् ।
॥ ॥
द्वयानां व्रीहीणाम् । शुक्लानां च कृष्णानां च । सवात्योर्दुग्धे ।
श्वेतायै च कृष्णायै च। ततो वै ते अत्यहोरात्रे अमुच्येते।
नैनमहोरात्रे आप्नुतः । य एतेन हिवषा यजते । य उ चैनदेवँवेद ।
```

सोऽत्रं जुहोति । अहे स्वाहा रात्रियै स्वाहा । अतिमुक्त्यै स्वाहेति ॥ 58 (17) T.B.3.1.6.3 । सैतमुषसे चरुं निरवपत्। ततो वै सा प्रिया ऽऽदित्यस्य सुभगा ऽभवत्। य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा । ॥ ॥ । । । व्यूषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा । व्युष्टायै स्वाहेति ॥ **59 (11)** T.B.3.1.6.4 अथैतस्मै नक्षत्राय चरुं निर्वपति । यथा त्वं देवानामसि । एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति । यथा ह वा एतद्-देवानाम् । एवं ह वा एष मनुष्याणां भवति । य एतेन हविषा यजते । । । । । । । । । । । । । । । । । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । नक्षत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहा । उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा । हरसे स्वाहा भरसे स्वाहा ।

```
भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा ।
। ।
तपसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥ 60 (13)
T.B.3.1.6.5
मूर्यो वा अकामयत । नक्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति ।
स एत ए सूर्याय नक्षत्रेभ्यश्चरुं निरवपत्।
ततो वै स नक्षत्राणां प्रतिष्ठा ऽभवत् ।
प्रतिष्ठा ह वै समानानां भवति । य एतेन हविषा यजते ।
। । । । । । । । । । । । । । । य उ चैनदेवं वैद । सोऽत्र जुहोति । सूर्याय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा ।
प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 61 (10)
T.B.3.1.6.6
अथैतमदित्यै चरुं निर्वपति । इयं वा अदितिः ।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति । सोऽत्र जुहोति ।
। ॥
अदित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 62 (5)
T.B.3.1.6.7
अथैतं विष्णवे चरुं निर्वपति । यज्ञो वै विष्णुः ।
यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति । सोऽत्र जुहोति ।
```

विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा । प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 63 (6)

(चन्द्रमाः पञ्चदशा – होरात्रे सप्तद – शोषा एकादशा –

थैतस्मै नक्षत्ताय त्रयोदश – सूर्यो दशा – थैतमदित्यै पञ्चा –

थैतः विष्णवे षट्थ् सप्त) (A6)

Special Korvai [सविताऽऽशूनां विशिणामिन्द्रो महावीहीणामिन्द्रः कृष्णानों ्रा वितरः षट्कपाल ्सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं विष्णुस्त्रिकपालमहिर् भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालं चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निरत्वष्टा वसवोऽष्टाकपालमन्यत्रं चरुम् । रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्थ् स्यां सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पयसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजाये पौर्णमास्या अमावास्याया आगत्यै विश्वे जित्या अश्विनौ श्रुत्यै । ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः । पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्तमेति त एतं निरवपन्न् ।

तैत्तिरीय ब्राह्मणम् - (TB 3.1)

आपोऽकामयन्त मेति ता एतं निरवपन्न । इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतां वैति तावेतं निरवपदाम् । अहोरात्रे वा अकामयेतामिति ते एतं निरवपताम् । अन्यत्राकामयतमिति स एतं निरवपत् । इन्द्राग्नी श्रैष्यमिन्द्रो ज्यैष्यमिन्द्रो दृढः । आहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै । सोमो यमः समानानाम् । अग्निर्नो रीरिषदन्यत्र रीरिषः]

[विदुषो हविषा य उ चैनदेवं वैद । इष्टिभिर्य उ चैना एवं वैद । अन्यत्र ब्राह्मणे य उ चैनमेवं वैद]

Prapaataka Korvai with starting Padams of 1 to 6 Anuvaakams :-

(अग्निर्न-ऋद्ध्यास्म-नवोनवो-ऽग्निर्-मित्र - श्चन्द्रमाः षट्)

Korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :
(अग्निर्न – स्तन्नो वायु – रहिर्बूद्धिनय – ऋक्षा वा इय –

। । । । ।

मथैतत् पौर्णमास्या – अजो वा एकपाथ् – सूर्य स्त्रिषष्टिः)

तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)

First and Last Word 3rd Ashtakam 1st Prapaatakam :-। (अग्निर्नः – पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति) –

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥

3.1Details of Dasini & Vaakyams for Ashtakam 3 Prapaatakam 1 (TB 3.1)

	Dasini	Vaakyams
Anuvakam 1	12	120
Anuvakam 2	11	113
Anuvakam 3	3	30
Anuvakam 4	15	165
Anuvakam 5	15	152
Anuvakam 6	7	77
Total →	63	657

```
Appendix (of expansions)
<u>T.B.3.1.2.11 – "निवेशनी {1}" "यत्ते देवा अदंधः {2}"</u>
<mark>निवेशनी</mark> सङ्गमनी वसूनां ँविश्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती ।
सहस्रपोष स्मुभगा रराणा सा न आगन् वर्चसा सम्वदाना ॥ {1}
यते देवा अद्धुर् भागधेयममावास्ये सम्वसन्तो महित्वा ।
सानो यज्ञं पिपृहि विश्ववारे रियं नो धेहि सुभगे सुवीरं ॥ {2}
( Both {1] and {2] appearing in T.S.3.5.1.1)
T.B.3.1.3.1 - "नवो नवो भवति जायमानो {3]"
"यमादित्या अञ्जूमाप्याययन्ति {४}"
नवोनवो भवति जायमानोऽह्यां केतुरुषसा मेत्यग्रे ।
भागं देवेभ्यो विद्धात्यायन् प्रचन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः ॥ {3]
प्रमादित्या अं्शूमाप्याययन्ति यमक्षित–मक्षितयः पिबन्ति ।
तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥ {4]
(Both {3] and {4] appearing in T.S.2.4.14.1)
```

```
<u>T.B.3.1.3.3 – "उदुत्यं {5}" "चित्रम् {6}"</u>
उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यं ॥ (5)
आऽ प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षण् सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ {6}
( Both {5] and {6] appearing in T.S.1.4.43.1
T.B.3.1.3.3 – "अदितिर्न उरुष्यतु {७}" "महीमूषु मातरम् {८}"
्र
<mark>अदितिर्न उरुष्य</mark>त्वदितिः शर्म यच्छतु । अदितिः पात्व⊍् हसः ॥ {७}
महीमूषु मातर<mark>्</mark> सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम ।
। । ।
तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूची एं सुशर्माणमदिति एं सुप्रणीतिं ॥ {8}
( Both {7] and {8] appearing in T.S.1.5.11.5)
<u>T.B.3.1.3.3 - "इदं विष्णुः {9}" "प्रतद्विष्णुः {10}"</u>
ु
इदं विष्णुर् विचक्रमे त्रेधा नि दधे पदं ।
स मूढमस्य पार् सुरे ॥ {9} (Appearing in T.S.1.2.13.1)
```

```
<mark>प्रतद्–विष्णुः</mark> स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥ {10}
(Appearing in T.B.2.4.3.4)
<u> T.B.3.1.3.3 – "अग्निर्मूर्धा {11}" "भुवः {12}"</u>
<mark>अग्निर्मूर्धा</mark> दिवः ककुत् पतिः पृथिव्या अयं ।
अपार् रेतार्सि जिन्वति ॥ {11}
्रा
<mark>भुवो</mark> यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः ।
दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर्.षां जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहं ॥ {12}
( Both {11] and {12] appearing in T.S.4.4.4.1
T.B.3.1.3.3 - "अन् नोऽद्यान्मित {13}" "रन्विदन्मते त्वम {14}"
<mark>अनु नोऽद्याऽनुमतिर</mark> यज्ञं देवेषु मन्यतां ।
अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मयः ॥ {13}
अन्विदनुमते त्वं मन्यासै शञ्चनः कृधि ।
क्रत्वे दक्षाय नो हिन् प्रण आयू ्षि तारिषः ॥ {14}
( Both {13] and {14] appearing in T.S.3.3.11.3)
```

```
तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - (TB 3.1)
```

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.2 द्वितीयः प्रपाठकः – दशपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्

3.2.1 अनुवाकं 1 - वथ्सापाकरणम्

T.B.3.2.1.1

T.B.3.2.1.2

तस्मात् त्रीणित्रीणि पूर्णस्य पलाशानि । त्रिपदा गायत्री ।
यत् पर्णशखया गाः प्रार्पयति । स्वयैवैना देवतया प्रार्पयति ।
यं कामयेता पशुः स्यादिति । अपर्णां तस्मै शुष्काग्रामाहरेत् ।
अपशुरेव भवति । यं कामयेत पशुमान्थ् स्यादिति ।
बहुपर्णां तस्मै बहुशाखामाहरेत् । पशुमन्त-मेवैनं करोति ॥ 2 (10)

```
T.B.3.2.1.3
यत् प्राचीमाहरेत् । देवलोक-मभिजयेत् । यदुदीचीं मनुष्यलोकम् ।
प्राचीमुदीचीमाहरति । उभयोर् लोकयो-रभिजित्यै ॥
इषे त्वोर्जे त्वेत्याह । इषमेवोर्जं यजमाने दधाति ॥
वायवः स्थेत्याह । वायुर्वा अन्तरिक्षस्याद्ध्यक्षाः ।
अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः । 3 (10)
T.B.3.2.1.4
वायव एवैनान् परि ददाति । प्र वा एनानेतदा-करोति । यदाह ।
। । । । ।
वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह । यजमानायैव पञ्जूनुपह्नयते ॥
। । ॥ । । । देवो वः सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै ॥ श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह ।
यज्ञो हि श्रेष्ठतमं कर्म । तस्मादेवमाह ॥
आप्यायद्ध्वमध्निया देवभागमित्याह । 4 (10)
T.B.3.2.1.5
वथ्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्य-श्चाप्यायन्त ।
। । । । । । । देवेभ्य एवैना इन्द्रायाप्यायति ॥ ऊर्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह ।
```

```
ऊर्ज ए हि पयः सम्भरन्ति ॥
प्रजावती-रनमीवा अयक्ष्मा इत्याह प्रजात्यै ।
। । । । ।
मावः स्तेन ईशत माऽघश्र स्त्याह गुप्त्यै ॥
रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तिवत्याह । रुद्रा देवैना–स्त्रायते ॥
धुवा अस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वीरित्याह ।
धुवा एवास्मिन् बह्वीः करोति () ॥ 5 (10)
T.B.3.2.1.6
यजमानस्य पशून् पाहीत्याह । पशुनां गोपीथाय ।
॥ । । । ।
तस्माथ्सायं पञ्चाव उप समावर्तन्ते ॥ अनधः सादयति ।
। । ।
गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः ।
उपरीव निद्धाति । उपरीव हि सुवर्गो लोकः ।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ 6 (9)
्र
(पशवः – करोति – पशवो – देवभागमित्याहः – करोति – +नव
च) (A1)
```

```
अनुवाकं 2 - बर्हिराहरणम्
  3.2.2
T.B.3.2.2.1
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यश्वपर्.शुमादत्ते प्रसूत्यै ।
पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै ॥ यो वा ओषधीः पर्वशो वेद ।
नैनाः स हिनस्ति । प्रजापतिर्वा ओषधीः पर्वशो वेद ।
स एना न हिनस्ति । अश्वपर्श्वा बर्.हिरच्छैति ।
प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय । 7 (10)
T.B.3.2.2.2
ओषधीनामहि एंसायै ॥ यज्ञस्य घोषदसीत्याह ।
यजमान एव रियं दंधाति । प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह ।
रक्षसा-मपहत्यै ॥ प्रेयमगाब्धिषणां बर्.हिरच्छेत्यांह ।
विद्या वै धिषणा । विद्ययैवैनदच्छैति ॥
मनुना कृता स्वधया वितष्टेत्याह ।
मानवी हि पर्.शुः स्वधाकृता । 8 (10)
```

```
T.B.3.2.2.3
त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह । शुश्रुवा एसो वै कवयः ।
यज्ञः पुरस्तात् । मुखत एव यज्ञमारभते ।
अथो यदेतदुक्त्वा यतः कुतश्चाहरति ।
तत् प्राच्या एव दिशो भवति ॥
देवेभ्यो जुष्टमिह बर्.हिरासद इत्याह । बर्.हिषः समृद्ध्यै ।
कर्मणोऽनपराधाय ॥ देवानां परिषुतमसीत्याह । ९ (10)
T.B.3.2.2.4
यद्वा इदं किं च । तद्-देवानां परिषूतम् ।
अथो यथा वस्यसे प्रति प्रोच्याहेदं करिष्यामीति ।
एवमेव तदद्ध्वर्पुर्-देवेभ्यः प्रति प्रोच्य बर्.हिर्दाति ।
ा । । ।
आत्मनोऽहि ्सायै ॥ यावतः स्तम्बान् परि दिशेत् ।
यत्तेषा-मुच्छि ७ ष्यात् । अति तद्-यज्ञस्य रेचयेत् ।
एक स्तम्बं परिदिशेत् । तल् सर्वं दायात् । 10 (10)
```

```
T.B.3.2.2.5
यज्ञस्यानतिरेकाय ॥ वर्.षवृद्ध-मसीत्याह ।
वर्.ष वृद्धा वा ओषधयः ॥ देव बर्.हिरित्याह ।
े देवेभ्य एवैनत् करोति । मा त्वाऽन्वङ्मा तिर्यगित्याहा हि ्सायै ।
पर्व ते राद्ध्यासमित्या-हद्ध्ये ॥
आच्छेता ते मा रिषमित्याह । नास्यात्मनो मीयते ।
य एवं वैद ॥ 11 (10)
T.B.3.2.2.6
देवबर्.हिः शतवल्.शं विरोहेत्याह । प्रजा वै बर्.हिः ।
ण । । । । । । प्रजानां प्रजननाय ॥ सहस्रवल्.शा वि वयं ्र रुहेमेत्याह ।
। । । । । । । । । । आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ पृथिव्याः संपृचः पाहीत्याह प्रतिष्ठित्यै ॥
अयुङ्गायुङ्गान्-मुष्टील् लुनोति । मिथुनत्वाय प्रजात्यै ॥
॥ । । । । ।
सुसंभृता त्वा संभरामीत्याह । ब्रह्मणैवैनथ्— संभरति ॥ 12 (10)
T.B.3.2.2.7
अदित्यै रास्नाऽसीत्याह । इयं ँवा अदितिः ।
॥
अस्या एवैनद्–रास्नां करोति ॥ इन्द्राण्यै संनहनमित्याह ।
```

```
इन्द्राणी वा अग्रे देवताना एं समनहात । सा ऽऽद्ध्नीत् ।
ऋद्ध्यै संनह्यति । प्रजा वै बर्.हिः ।
प्रजानामपरावापाय । तस्माथ्-स्नावसंतताः प्रजा जायन्ते ॥ 13 (10)
T.B.3.2.2.8
पूषा ते ग्रन्थिं ग्रथ्नात्वित्याह । पुष्टिमेव यजमाने दधाति ॥
स ते माऽऽ स्थादित्याहाहि ्सायै ॥ पश्चात् प्राञ्चमुपगूहति ।
पश्चाद् वै प्राचीन ए रेतो धीयते ।
पश्चादेवास्मै प्राचीन ए रेतो दधाति ॥
। । । । । । इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्या-मुद्यच्छ इत्याह । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ॥
॥ । ।
बृहस्पतेर्मूद्ध्ना हरामीत्याह । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः । 14 (10)
T.B.3.2.2.9
ब्रह्मणैवैनद्धरति ॥ उर्वन्तरिक्ष-मन्विहीत्याह गत्यै ॥
। । । । । । । । । । । । देवांगममसीत्याह । देवांनेवैनद्रमयति ॥ अनधः सादयति ।
गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्-गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः ।
उपरीव निदंधाति । उपरीव हि सुवर्गी लोकः ।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ( ) ॥ 15 (10)
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

(सयोनित्वाय – स्वधाकृता – ऽसीत्याह – दायाद – वेद – भरति – जायन्ते – बृहस्पतिः – समष्ट्यै) (A2) 3.2.3 <u>अनुवाकं 3 – दोहनम्</u>

T.B.3.2.3.1

पूर्वेद्युरिद्ध्मा बर्.हिः करोति । यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसित ॥
प्रजापतिर् यज्ञमसृजत । तस्योखे अस्र एसेताम् । यज्ञो वै प्रजापतिः ।
यथ् सान्नाय्योखे भवतः । यज्ञस्यैव तदुखे उपद्धात्य-प्रस्र एसाय ॥
राज्यस्य देव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह ।
देवयज्याया एवैनानि शुन्धिति ॥ मातरिश्वनो घर्मोऽसीत्याह । 16 (10)

T.B.3.2.3.2

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः । एषां लोकानां विधृत्यै ॥

ह्यौरिस पृथिव्यसीत्याह । दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च संभृता । यदुखा ।

तस्मादेवमाह ॥ विश्वधाया असि प्रमेण धाम्नेत्याह ।

वृष्टिर्वे विश्वधायाः । वृष्टिमेवावरुन्थे ।

दुर्हस्व मा ह्यारित्याह धृत्यै ॥ 17 (10)

```
T.B.3.2.3.3
वसूनां पवित्रमसीत्याह । प्राणा वै वसवः ।
तेषां वा एतद्-भागधेयम् । यत् पवित्रम् । तेभ्य एवैनत् करोति ॥
। । ।
त्रिवृत् पलाशशाखायां दर्भमयं भवति । त्रिवृद्वै प्राणः ।
त्रवृतमेव प्राणं मद्ध्यतो यजमाने दधाति । 18 (10)
T.B.3.2.3.4
सौम्यः पर्णः सयोनित्वाय । साक्षात् पवित्रं दर्भाः ।
प्राख्सायमि निद्धाति । तत् प्राणापानयो रूपम् । तिर्यक्प्रातः ।
। । । ॥ ॥ तद्-दर्.शस्य रूपम् । दार्श्य ७ होतदहः । अन्नं वै चन्द्रमाः ।
। ।
अन्नं प्राणाः । उभयमेवोपैत्यजामित्वाय । 19 (10)
T.B.3.2.3.5
तस्माद्य ए सर्वतः पवते ॥ हुतः स्तोको हुतो द्रफ्स इत्याह प्रतिष्ठित्यै ।
।
हविषोऽस्कन्दाय । न हि हुत७ स्वाहाकृत७ स्कन्दति ।
दिवि नाको नामाग्निः । तस्य विप्रुषो भागधेयम् ।
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
अग्नये बृहते नाकायेत्याह । नाकमेवाग्निं भागधेयेन समद्र्धयति ।
स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह ।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्-प्रतिष्ठापयति । 20 (10)
T.B.3.2.3.6
पवित्रवत्यानयति । अपां चैवौषधीनां च रस्य स्यूस्जिति ।
अथो ओषधीष्वेव पञ्चन् प्रतिष्ठापयति ॥ अन्वारभ्य वाचं यच्छति ।
्। । । । । । । । । यज्ञस्य धृत्यै । धारयन्नास्ते । धारयन्त इव हि दुहन्ति ।
। ।
कामधुक्ष इत्याहातृतीयस्यै । त्रय इमे लोकाः ।
इमानेव लोकान्. यजमानो दुहे । 21 (10)
T.B.3.2.3.7
अमूमिति नाम गृह्णाति । भद्रमेवासां कर्माविष्करोति ॥
सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मेत्याह । इयं ँवै विश्वायुः ।
अन्तरिक्षं विश्वव्यचाः । असौ विश्वकर्मा ।
इमानेवैताभिर्लोकान्. यथापूर्वं दुहे ।
```

॥ । ॥ । । । । । अथो यथा प्रदात्रे पुण्यमाशास्ते । एवमेवैना एतदुपस्तौति ।

```
तस्मात्-प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः
पशून् दुहन्ति । 22 (10)
T.B.3.2.3.8
बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति वाचं विसृजते ।
यथा देवतमेव प्रसौति । दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्त्यै । त्रिराह ।
त्रिषत्या हि देवाः । अवाचं ँयमोऽनन्वा-रभ्योत्तराः ।
अपरिमितमेवावरुन्धे ॥ न दारुपात्रेण दुह्यात् । अग्निवद्वै दारुपात्रम् ।
यद्-दारुपात्रेण दुह्यात् । 23 (10)
T.B.3.2.3.9
यातयाम्ना हविषा यजेत । अथो खल्वाहुः ।
पुरोडाशमुखानि वै हवी ्षि ।
।
नेत इतः पुरोडाश्ं हिवषो यामोऽस्तीति ।
काममेव दारुपात्रेण दुह्यात् ॥ शूद्र एव न दुह्यात् ।
असतो वा एष संभूतः । यच्छूदः । अहविरेव तदित्याहुः ।
यच्छूद्रो दोग्धीति । 24 (10)
```

```
T.B.3.2.3.10
अग्निहोत्रमेवन दुह्याच्छूद्रः । तद्धि नोत्-पुनन्ति ।
यदा खलु वै पवित्रमृत्येति । अथ तद्धविरिति ॥
संपृच्यद्ध्व-मृतावरीरित्याह ।
अपां चैवौषधीनां च रस्म् स्पृच्यत्पि ।
तस्माद्पां चौषधीनां च रस्मुपं जीवामः ।
मन्द्रा धनस्य सात्य इत्याह । पुष्टिमेव यजमाने दधाति ॥
सोमेन त्वाऽऽतन्च्मीन्द्राय दधीत्याह । 25 (10)
```

T.B.3.2.3.11
सोममेवैनत् करोति । यो वै सोमं भक्षयित्वा ।

साँवथ्सर्ण् सोमं न पिबति । पुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति ॥

सोमः खलु वै सांनाय्यम् । य एवं विद्वान्थ् सांनाय्यं पिबति ।

अपुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति । न मृन्मयेनापिदद्ध्यात् ।

यन् मृन्मयेनापिदद्ध्यात् । पितृदेवत्यं स्यात् । 26 (10)

```
T.B.3.2.3.12
अयस्पात्रेणं वा दारुपात्रेण वाऽपिदधाति । तब्हि सदेवम् ॥
उदन्वद् भवति । आपो वै रक्षोघ्नीः । रक्षसा-मपहत्यै ॥
। । । ।
अदस्तमसि विष्णवे त्वेत्याह । यज्ञो वै विष्णुः ।
यज्ञायैवैनददस्तं करोति । विष्णो हव्य ए रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै ॥
अनिधः सादयति ()। गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय।
तस्माद्-गर्भाः प्रजानाम प्रपादुकाः । उपरीव निद्धाति ।
उपरीव हि सुवर्गी लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समध्यौ ॥ 27 (15)
.
(असीत्याह – धृत्यै – यजमाने दधा – त्यजामित्वाय – स्थापयति
– दुहे – दुहन्ति – दुह्याद् – दोग्धीति – दधीत्याह – स्याथ् –
सादयति पञ्च च) (A3)
  3.2.4 <u>अनुवाकं 4 – हविर्निर्वापः</u>
T.B.3.2.4.1
कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै।
यज्ञस्य वै सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते ।
यज्ञस्य विच्छित्तिमनु प्रजाः पश्वो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते ।
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

```
यज्ञस्य सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा संतत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा
यज्ञस्येत्याहवनीयाथ् सन्तनोति ।
यजमानस्य प्रजायै पशूना ए सन्तत्यै ॥ अपः प्रणयति ।
यज्ञो वा आपः । 28 (10)
T.B.3.2.4.2
। । । । । । । । । यज्ञमेवारभ्य प्रणीय प्रचरति । अपः प्रणयति । वज्रो वा आपः ।
। । । । । । । । । वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति । अपः प्रणयति ।
। । । । अपः प्रणयति ।
आपो वै रक्षोघ्नीः । रक्षसा–मपहत्यै । अपः प्रणयति ।
आपो वै देवानां प्रियं धाम ।
े। । ।
देवानामेव प्रियं धाम प्रणीय प्रचरति । 29 (10)
T.B.3.2.4.3
अपः प्रणयति । आपो वै सर्वा देवताः ।
। । । । । । । देवता एवारभ्य प्रणीय प्रचरित ॥ वेषाय त्वेत्याह ।
्। । । । । । । । विषाय होनदादत्ते ॥ प्रत्युष्ट ए रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह ।
```

```
रक्षसा-मपहत्यै ॥ धूरसीत्याह । एष वै धुर्योऽग्निः ।
तं वदनुपस्पृश्यातीयात् । 30 (10)
T.B.3.2.4.4
अद्ध्वर्युं च यजमानं च प्रदहेत् । उपस्पृश्यात्येति ।
अद्ध्वर्योश्च यजमानस्य चाप्रदाहाय ॥
्रा । ॥ । ।
धूर्व तम् योऽस्मान् धूर्वति तं धूर्व यं वयं धूर्वाम इत्याह ।
द्वौ वाव पुरुषौ । यं चैव धूर्वति । यश्चैनं धूर्वति ।
तावुभौ शुचाऽर्पयति ॥
ा । । । । । । । । । । । । । । । तवं देवानामसि सस्नितमं पप्रितमं जुष्टतमं विह्नितमं देवहूतममित्याह ।
यथा यजुरेवै तत् । 31 (10)
T.B.3.2.4.5
अहुतमसि हविद्र्धान-मित्याहानात्ये ।
। ।
दृ्हस्व मा ह्वारित्याह धृत्ये ॥
। । । । । ।
मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्ष इत्याह मित्रत्वाय ।
मा भेर्मा सम् विक्था मा त्वा हि ्सिष – मित्याहाहि ्सायै ।
यद्वै किं च वातो नाभिवाति । तथ् सर्वं वरुणदेवत्यम् ॥
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

```
उरु वातायेत्याह । अवारुणमेवैनत् करोति ॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै ।
।
अश्विनोर्-बाहुभ्यामित्याह । 32 (10)
T.B.3.2.4.6
अग्नये जुष्टं निर्वपामीत्याह । अग्नय एवैनाञ्जुष्टं निर्वपति । त्रिर्यजुषा ।
त्रय इमे लोकाः । एषां लोकानामाप्त्यै । तूष्णीं चतुर्थम् ।
अपरिमितमेवावरुन्धे । स एवमेवानुपूर्वर् हवीर्ष निर्वपति ॥ 33 (10)
T.B.3.2.4.7
इदं देवानामिदमु नः सहेत्याह व्यावृत्त्यै ॥
॥ । ॥ । ॥ । ॥ । स्फात्यै त्वा नारात्या इत्याह गुप्त्यै । तमसीव वा एषोऽन्तश्चरति ।
। । । । ।
यः परीणहि ॥ सुवरभि विख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरित्याह ।
सुवरेवाभि वि पश्यति वैश्वानरं ज्योतिः ।
द्यावापृथिवी हविषि गृहीत उदवेपेताम्॥
द्र्ंहन्तां दुर्या द्यावापृथिव्योरित्याह ।
।
गृहाणां द्यावापृथिव्योर्–द्धृत्ये ॥
```

```
उर्वन्तरिक्ष-मन्विहीत्याह गत्यै ()॥
अदित्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्याह ।
इयं वा अदितिः । अस्या एवैनदुपस्थे सादयति ॥
अग्ने हव्य् रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै ॥ 34 (14)
(यज़ो वा आपो – धाम प्रणीय प्रचर – त्यतीया – देतद् –
बाहुभ्यामित्याह – हविंध्षि निर्वपति – गत्यै चत्वारि च) (A4)
  3.2.5 अनुवाकं 5 - व्रीह्यवघातः
<u>T.B.3.2.5.1</u>
। । । ।
इन्द्रो वृत्रमहन्न् । सोऽपः । अभ्यम्रियत ।
तासां यन्मेद्ध्यं यज्ञिय ए सदेवमासीत् । तदपोदक्रामत् ।
ते दर्भा अभवन्न् । यद्-दर्भैरप उत्पुनाति ।
या एव मेद्ध्या यज्ञियाः सदेवा आपः । ताभिरेवैना उत्पुनाति ।
द्वाभ्यामुत्पुनाति । 35 (10)
द्विपाद्-यजमानः प्रतिष्ठित्यै ॥ देवो वः सवितोत्-पुनात्वित्याह ।
सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति । अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह ।
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

```
असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम् । तेनैवैना उत्पुनाति ।
वसोः सूर्यस्य रिमभिरित्याह । प्राणा वा आपः ।
प्राणा वसवः । प्राणा रञ्मयः । 36 (10)
T.B.3.2.5.3
प्राणैरेव प्राणान्थ् संपृणिक । सावित्रियर्चा ।
सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति । सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति ।
पच्छो गायत्रिया त्रिष्यमृद्धत्वाय ॥
आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह ।
। ।
रूप-मेवासामेतन्-महिमानं ँव्याचष्टे ।
। । । । । । । अग्रे एव यज्ञं नयन्ति ।
्।
अग्रे यज्ञपतिम् । 37 (10)
T.B.3.2.5.4
युष्मानिन्द्रो ऽवृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रमवृणीद्ध्वं वृत्रतूर्य इत्याह ।
वृत्रण् ह हिनष्यन्निन्द्र आपो वव्रे । आपो हेन्द्रं वव्रिरे ।
्रा
संज्ञा-मेवासामेतथ्-सामानं व्याचष्टे ॥
प्रोक्षिताः स्थेत्याह । तेनापः प्रोक्षिताः ॥
```

```
ा ।
अग्नये वो जुष्टं प्रोक्षा–म्यग्नीषोमाभ्या–मित्याह ।
यथा देवतमेवैनान् प्रोक्षिति । त्रिः प्रोक्षिति । त्र्यावृद्धि यज्ञः । 38 (10)
T.B.3.2.5.5
अथो रक्षसामपहत्यै । शुन्धद्ध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह ।
देवयज्याया एवैनानि शुन्धति । त्रिः प्रोक्षति । त्र्यावृद्धि यज्ञः ।
अथो मेद्ध्यत्वाय । अवधूत ए रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह ।
रक्षसा-मपहत्यै । अदित्यास्त्वगसीत्याह । इयं ँवा अदितिः । 39 (10)
T.B.3.2.5.6
अस्या एवैनत् त्वचं करोति । प्रति त्वा पृथिवी वेत्वित्याह प्रतिष्ठित्यै ॥
पुरस्तात् प्रतीचीनग्रीव-मुत्तरलोमोपस्तृणाति मेद्ध्यत्वाय ।
॥ ॥ ।
तस्मात् पुरस्तात् प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते ।
तस्मात् प्रजा मृगं ग्राहुकाः । यज्ञो देवेभ्यो निलायत ।
कृष्णो रूपं कृत्वा । यत् कृष्णाजिने हविरद्ध्यवहन्ति ।
।
यज्ञादेव-तद्-यज्ञं प्रयुङ्के । हविषोऽस्कन्दाय ॥ ४० (10)
```

```
T.B.3.2.5.7
प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्वित्याह सयत्वाय ॥ अग्नेस्तनू – रसीत्याह ।
अग्नेर्वा एषा तनूः । यदोषधयः । वाचो विसर्जनमित्याह ।
यदा हि प्रजा ओषधीना-मञ्चनित । अथ वाचं विसृजन्ते ।
देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह । 41 (10)
T.B.3.2.5.8
देवताभिरेवैनथ् समद्र्धयति ॥ अद्ग्रिसि वानस्पत्य इत्याह ।
ग्रावाण-मेवैनत् करोति ।
स इदं देवेभ्यो हव्य ए सुशमि शमिष्वेत्याह शान्त्यै ॥
। । । । । । । । । हिविष्कृदेहीत्याह । य एव देवाना ुं हिविष्कृतः । तान्. ह्वयित ।
न्निर्ह्हयति । त्रिषत्या हि देवाः ॥ इषमा वदोर्जमा वदेत्याह । 42 (10)
T.B.3.2.5.9
्।
इषमेवोर्जं यजमाने दधाति ।
युमद्वदत वय ए संघातं जेष्मेत्याह भ्रातृ व्याभिभूत्यै ॥
॥ । ।
मनोः श्रद्धादेवस्य यजमानस्यासुरघ्नी वाक् ।
```

```
यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत् ।
तेऽसुरा यावन्तो यज्ञायुधानामुद्वदता-मुपाशृण्वन्न् । ते पराऽभवन्न् ।
तस्माथ् स्वानां मद्ध्येऽवसायं यजेत ।
यावन्तोऽस्य भ्रातृव्या यज्ञायुधाना-मुद्ददता-मुपशृण्वन्ति ।
ते परा भवन्ति ।
उच्चैः समाहन्तवा आह विजित्यै । 43 (10)
T.B.3.2.5.10
वृङ्क एषामिन्द्रियं वीर्यम् । श्रेष्ठ एषां भवति ॥
वर्.ष वृद्धमिस प्रति त्वा वर्.षवृद्धं वैत्वित्याह ।
वर्.षवृद्धा वा ओषधयः । वर्.षवृद्धा इषीकाः समृद्ध्यै ।
यज्ञ ए रक्षा ७ स्यनु प्राविशन्न् । तान्यस्ना पशुभ्यो निरवादयन्त ।
तुषैरोषधीभ्यः ॥ परापूत ज्रसः परापूता अरातय इत्याह ।
रक्षसामपहत्यै । 44 (10)
T.B.3.2.5.11
रक्षसां भागोऽसीत्याह । तुषैरेव रक्षा एंसि निरवदयते ।
अप उपस्पृशति मेद्ध्यत्वायं । वायुर्वो वि विनक्तिवत्याह ।
```

```
पवित्रं वै वायुः । पुनात्येवैनान् ।
अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति । ये शूर्पात् ।
देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
हविषोऽस्कन्दाय () । त्रिष्फलीकर्तवा आह । त्र्यावृद्धि यज्ञः ।
अथो मेद्ध्यत्वाय ॥ ४५ (१३) (द्वाभ्यामुत् पुनाति – ररुमयो –
। ।
नयन्त्यग्रे यज्ञपतिं – ँयज्ञो – ऽदिति – रस्कन्दाय – गृह्णामीत्याह –
वदेत्याह – विजित्या – अपहत्या – अस्कन्दाय त्रीणि च) (A5)
  3.2.6 <u>अनुवाकं 6 – तण्डुलपेषणम्</u>
ा । । । । । अवधूत ए रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह । रक्षसामपहत्यै ।
अदित्यास्त्वगसीत्याह । इयं ँवा अदितिः ।
अस्या एवैनत् त्वचं करोति । प्रति त्वा पृथिवी वेत्वित्याह प्रतिष्ठित्यै ।
पुरस्तात् प्रतीचीनग्रीव-मुत्तरलोमोपस्तृणाति मेद्ध्यत्वाय ।
तस्मात् पुरस्तात् प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते ।
तस्मात् प्रजा मृगं ग्राहुंकाः । यज्ञो देवेभ्यो निलायत । 46 (10)
```

```
T.B.3.2.6.2
कृष्णो रूपं कृत्वा । यत् कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि ।
यज्ञादेव तद् यज्ञं प्रयुङ्के । हविषोऽस्कन्दाय ॥
्यावापृथिवी सहास्ताम् ।
ते शम्यामात्रमेकमहर्व्यताण् शम्यामात्रमेकमहः॥
। ।
दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वा ऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह ।
।
द्यावापृथिव्योर् वीत्यै ।
धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह ।
।
द्यावापृथिव्योर् विधृत्यै ॥ ४७ (10)
T.B.3.2.6.3
। । ॥
धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह । द्यावापृथिव्योद्रधृत्यै ॥
। । । ॥ ॥ ॥ । देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै । अश्विनोर् बाहुभ्यामित्याह ।
अधिवपामीत्याह । यथादेवत-मेवैनानधि वपति ॥
। । ।
धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह । एतस्य यजुषो वीर्येण । 48 (10)
```

T.B.3.2.6.4 यावदेका देवता कामयते यावदेका । तावदाहुतिः प्रथते । न हि तदस्ति । यत्तावदेव स्यात् । यावज्जुहोति ॥ प्राणाय त्वाऽपानाय त्वेत्याह । प्राणानेव यजमाने दधाति । दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामित्याह । आयुरेवास्मिन् दधाति । अन्तरिक्षादिव वा एतानि प्रस्कन्दन्ति ()। यानि दृषदः। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय ॥ असम्वपन्ती पिञ्षाणूनि कुरुतादित्याह मेद्ध्यत्वाय ॥ **४९ (14)** (निलायत – विधृत्यै – वीर्येण – स्कन्दिन्त चत्वारि च) (A6) 3.2.7 <u>अनुवाकं 7 – कपालोपधानम्</u> T.B.3.2.7.1 । । ॥ धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै ॥ आपाग्ने ऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादण् सेधा देवयजं वहेत्याह । य एवामात्क्रव्यात् । तमपहत्य । मेद्ध्येऽग्नौ कपालमुपद्धाति ॥ । । । । । । । । । नर्दग्ध रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह । रक्षा ७ स्येव निर्दहित ।

```
अग्निवत्युपंदधाति । अस्मिन्नेव लोके ज्योतिंद्र्धत्ते ।
अङ्गारमधि-वर्तयति । 50 (10)
T.B.3.2.7.2
अन्तरिक्ष एव ज्योतिद्र्धते ।
आदित्यमेवामुष्मिन् लोके ज्योतिद्र्धते।
ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति । य एवं वैद ॥
धुवमसि पृथिवीं दृ्हेत्याह । पृथिवीमेवैतेन दृ्हित ।
धर्त्रमस्यन्तरिक्षं दृण्हेत्याह । अन्तरिक्षमेवैतेन दृण्हति ।
। । । । ।
धरुणमसि दिवं दृ्हेत्याह । दिवमेवैतेन दृ्हिति । 51 (10)
T.B.3.2.7.3
धर्मासि दिशो दृण्हेत्याह । दिश एवैतेन दृण्हित ।
इमानेवैतैर् लोकान् दृ<del>ं</del>हति ।
दृ ए हन्ते ऽस्मा इमे लोकाः प्रजया पशुभिः।
य एवं वैद ॥ त्रीण्यग्रे कपालान्युपदधाति । त्रय इमे लोकाः ।
एषां लोकानामाप्त्यै । एकमग्रे कपालमुपदधाति ।
एकं वा अग्रे कपालं पुरुषस्य संभवति । 52 (10)
```

```
T.B.3.2.7.4
अथ द्वे । अथ त्रीणि । अथ चत्वारि । अथाष्टौ ।
तस्मादष्टाकपालं पुरुषस्य शिरः । यदेवं कपालान्युप दधाति ।
यज्ञो वै प्रजापतिः । यज्ञमेव प्रजापति ए स ७ स्करोति ।
आत्मानमेव तथ् स७स्करोति । तण् स७स्कृतमात्मानम् । 53 (10)
T.B.3.2.7.5
अमुष्मिल् लोकेऽनुपरैति ॥ यदष्टावुप दधाति ।
गायत्रिया तथ् संमितम् । यन्नवं । त्रिवृता तत् । यद् दशं ।
विराजा तत् । यदेकांदश । त्रिष्टुभा तत् । यद्द्वादश । 54 (10)
T.B.3.2.7.6
जगत्या तत् । छन्दः संमितानि स उपद्थत् कपालानि ।
इमान् लोकाननुपूर्वं दिशो विधृत्यै दृण्हति ।
अथायुः प्राणान् प्रजां पशून्. यजमाने दधाति ।
सजातानस्मा अभितो बहुलान् करोति ॥
चितः स्थेत्याह । यथा यजुरेवैतत् ॥
। । । । । ।
भृग्णामङ्गिरसां तपसा तप्यद्ध्वमित्याह ।
```

```
यानि घर्मे कपालान् युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयर्चा
विमुञ्चति । चतुष्पादः पशवः ।
पशुष्वेवोपरिष्टात् प्रतितिष्ठति ॥ 55 (13)
(वर्तयति – दिवमेवैतेन दृ्हिति – सम्भवति –
त्र स्टब्स्कृतमात्मानं – द्वादश – सप्रस्थिते त्रीणि च) (A7)
       <u>अनुवाकं 8 – पुरोडाशानिष्पादनम्</u>
सम्वपामीत्याह । यथा देवतमेवैनानि सम्वपति ॥
समापो अद्भरग्मत समोषधयो रसेनेत्याह ।
अापो वा ओषधीर्-जिन्वन्ति । ओषधयोऽपो जिन्वन्ति ।
अन्या वा एतासामन्या जिन्वन्ति । 56 (10)
```

```
T.B.3.2.8.2
तस्मादेवमाह ।
स्ं रेवतीर्-जगतीभिर्-मधुमतीर्-मधुमतीभिः सृज्यद्ध्वमित्याह ।
आपो वै रेवतीः । पश्चावो जगतीः । ओषधयो मधुमतीः ।
आप ओषधीः पशून् । तानेवास्मा एकधा सर्सृज्य ।
मध्मतः करोति ।
अद्भ्यः परि प्रजाताः स्थ समद्भिः पृच्यद्ध्वमिति पर्याप्लावयति ।
यथा सुवृष्ट इमामनु विसृत्य । 57 (10)
T.B.3.2.8.3
आप ओषधीर्महयन्ति । तादृगेव तत् ॥ जनयत्यै त्वा सम्यौमीत्याह ।
। । । । प्रजा एवैतेन दाधार । अग्नये त्वाऽग्नीषोमाभ्यामित्याह व्यावृत्त्यै ।
मखस्य शिरोऽसीत्याह । यज्ञो वै मखः । तस्यैतच्छिरः ।
यत् पुरोडाशः । तस्मादेवमाह । 58 (10)
T.B.3.2.8.4
घर्मोऽसि विश्वायुरित्याह । विश्वमेवायुर् यजमाने दधाति ।
उरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह ।
```

```
यजमानमेव प्रजया पशुभिः प्रथयति । त्वचं गृह्णीष्वेत्याह ।
सर्वमेवैन ए सतनुं करोति । अथाप आनीय परि मार्षि ।
मा एस एव तत् त्वचं दधाति । तस्मात् त्वचा मा एसं छन्नम् ॥
घर्मो वा एषोऽशान्तः । 59 (10)
T.B.3.2.8.5
अद्र्धमासेऽद्र्धमासे प्रवृज्यते । यत् पुरोडाञ्चः ।
स ईश्वरो यजमान ए शुचा प्रदहः। पर्यग्नि करोति।
।
पशुमेवैनमकः । शान्त्या अप्रदाहाय । त्रिः पर्यग्नि करोति ।
त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो रक्षसामपहत्यै ॥
अन्तरित ए रक्षोऽन्तरिता अरातय इत्याह । 60 (10)
T.B.3.2.8.6
रक्षसा-मन्तर्.हित्यै । पुरोडाञां वा अधिश्रितण् रक्षाणस्यजिघाणसन्त् ।
दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा । स एवास्माद्-रक्षा ७स्यपाहन्न् ।
देवस्त्वा सविता श्रपयत्वित्याह । सवितृप्रसूत एवैन 🤟 श्रपयति ।
वर्.षिष्ठे अधि नाक इत्याह । रक्षसामपहत्यै ।
```

```
अग्निस्ते तनुवं माऽति धागित्याहानतिदाहाय ।
ा । । ॥
अग्ने हव्यण् रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै । 61 (10)
T.B.3.2.8.7
अविदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृजते ।
यज्ञमेव हवी ७ष्यभि-व्याहृत्य प्रतनुते ।
पुरोरुचमविदाहाय शृत्यै करोति ॥ मस्तिष्को वै पुरोडाशः ।
तं <sup>*</sup>यन्नाभिवासयेत् । आविर्मस्तिष्कः स्यात् । अभिवासयति ।
। । । । ।
तस्माद्–गुहा मस्तिष्कः । भस्मनाऽभि वासयति ।
॥
तस्मान् मां एसेनास्थि छन्नम् । 62 (10)
T.B.3.2.8.8
वेदेनाभि वासयति । तस्मात् केशैः शिरं इछन्नम् ।
अखलतिभावुको भवति । य एवं वैद ॥ पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः ।
स नायजुष्क-मभिवास्यः । वृथेव स्यात् ।
ईश्वरा यजमानस्य पशवः प्रमेतोः ॥
। । ।
सं ब्रह्मणा पुच्यस्वेत्याह । प्राणा वै ब्रह्म । 63 (10)
```

```
T.B.3.2.8.9
प्राणाः पर्शवः । प्राणैरेव पर्शून्थ् संपृणिकतः । न प्रमायुका भवन्ति ।
यजमानो वै पुरोडाशः । प्रजा पशवः पुरीषम् । यदेवमभि वासयिति ।
यजमानमेव प्रजया पशुभिः समद्र्धयति ॥
देवा वै हिवर् भृत्वाऽब्रुवत्र् । कस्मित्रिदं म्रक्ष्यामह इति ।
॥ ।
सोऽग्निरब्रवीत् । 64 (10)
T.B.3.2.8.10
मयि तनूः संनिधद्ध्वम् । अहं वस्तं जनयिष्यामि ।
यस्मिन् म्रक्ष्यद्ध्व इति । ते देवा अग्नौ तनूः सं न्यद्धत ।
तस्मादाहुः । अग्निः सर्वा देवता इति । सोऽङ्गारेणापः ।
अभ्यपातयत् । ततं एकतोऽजायत । स द्वितीयमभ्यपातयत् । 65 (10)
T.B.3.2.8.11
॥ । । । । । । । ततो द्वितोऽजायत । स तृतीय-मभ्यपातयत् । तत-स्त्रितोऽजायत ।
यदद्भ्योऽजायन्त । तदाप्यानामाप्यत्वम् । यदात्मभ्यो ऽजायन्त ।
तदात्म्याना-मात्म्यत्वम् ॥ ते देवा आप्येष्वमृजत ।
आप्या अमृजत सूर्याभ्युदिते । सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमुक्ते । 66 (10)
```

```
T.B.3.2.8.12
सूर्याभिनिमुक्तः कुनखिनि । कुनखी ३यावदित । ३यावदेन्नग्रदिधिषौ ।
अग्रदिधिषुः परिवित्ते । परिवित्तो वीरहणि । वीरहा ब्रह्महणि ।
तद्ब्रह्महणं नात्यच्यवत । अन्तर्वेदि निनयत्यवरुद्ध्यै ।
उल्मुकेनाभि गृह्णाति शृतत्वाय ।
शृतकामा इव हि देवाः ( ) ॥ 67 (10)
(अन्या जिन्वन् –त्यनुविसृत्यै – वमा – हाशान्त – आह – गुप्त्यै – छन्नं –
॥
ब्रह्मा-ब्रवीद्-द्वितीयमभ्यपातयथ्-सूर्याभिनिमुक्ते-देवाः) (A8)
  3.2.9 अनुवाकं 9 - वेदिकरणम्
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै ।
। । । । । । । अश्विनो ह देवानामद्ध्वर्यू आस्ताम् ।
ण । ॥
पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै ॥
ा । । । । । । ।
आदद इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण इत्याह ।
इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । सहस्रभृष्टिः शततेजा इत्याह ।
```

रूपमेवास्यैतन् महिमानं व्याचष्टे ॥ वायुरिस तिग्मतेजा इत्याह । तेजो वै वायुः । 68 (10) T.B.3.2.9.2 तेज एवास्मिन् दधाति ॥ विषाद्वै नामासुर आसीत् । सोऽबिभेत् । यज्ञेन मा देवा अभिभविष्यन्तीति । स पृथिवीमभ्यवमीत् । सा उमेद्ध्या उभवत् । अथो यदिन्द्रो वृत्रमहन्न् । तस्य लोहितं पृथिवीमनु व्यधावत् । सा उमेद्ध्या उभवत् । पृथिवि देवयजनीत्याह । 69 (10) T.B.3.2.9.3 न्ताः । मेद्ध्यामेवैनां देवयजनीं करोति । ा । । ओषद्ध्यास्ते मूलं मा हिर्सिषमित्याह । ओषधीना-महिर्सायै ॥ । । । । वजं गच्छ गोस्थानमित्याह । छन्दा ्सि वै वजो गोस्थानः । । ॥ । । । । । । । । । छन्दा ७ स्येवास्मै व्रजं गोस्थानं करोति ॥ वर्.षतु ते द्यौरित्याह । वृष्टिर्वे द्यौः । वृष्टिमेवावरुन्धे ॥ बधान देव सवितः परमस्यां परावतीत्याह । 70 (10)

```
T.B.3.2.9.4
द्वौ वाव पुरुषौ । यं चैव द्वेष्टि । यश्चैनं द्वेष्टि ।
तावुभौ बद्ध्नाति परमस्यां परावति शतेन पाशैः।
योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुक्तयै ॥
अररुर्वे नामासुर आसीत् । स पृथिव्यामुपम्लुप्तोऽशयत् ।
भातृव्यो वा अररुः । अपहतोऽररुः पृथिव्या इति यदाह । ७७ (१०)
T.B.3.2.9.5
भातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति । तेऽमन्यन्त ।
दिवं ँवा अयमितः पतिष्यतीति ।
तमररुस्ते दिवं मा स्कानिति दिवः पर्यबाधन्त । भ्रातृव्यो वा अररुः ।
। । । । अरुस्ते दिवं मा स्कानिति यदाह । भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते ।
स्तम्ब यजुर्. हरति । पृथिव्या एव भ्रातृव्य-मपहन्ति ।
द्वितीय ं हरति । 72 (10)
```

```
T.B.3.2.9.6
अन्तरिक्षादेवैन-मपहन्ति । तृतीय ुं हरति । दिव एवैन-मपहन्ति ।
तूष्णीं चतुर्थ ् हरति । अपरिमितादेवैन-मपहन्ति ॥
असुराणां वा इयमग्र आसीत् । यावदासीनः परा पश्यति ।
तावद्-देवानाम् । ते देवा अब्रुवन्न् ।
अस्त्वेव नोऽस्यामपीति । 73 (10)
T.B.3.2.9.7
। । । । वस्यश्रेति । यावथ्स्वयं परिगृह्णीथेति ।
ते वसवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन् । रुद्रास्त्वेति पश्चात् ।
। ॥ ।
आदित्या-स्त्वेत्युत्तरतः । तेऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्न् ।
। ।
वसुभिर् दक्षिणा । रुद्रैः प्रत्यञ्चः । आदित्यैरुदञ्चः ।
यस्यैवं विदुषो वेदिं परि गृह्णन्ति । 74 (10)
T.B.3.2.9.8
ा ॥ ।
भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥
देवस्य सवितुः सव इत्याह प्रसूत्यै।
। । ।
कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याह । इषितङ् हि कर्म क्रियते ।
```

```
पृथिव्यै मेद्ध्यं चामेद्ध्यं च व्युदंक्रामताम्।
प्राचीन-मुदीचीनं मेद्ध्यम् । प्रतीचीनं दक्षिणा ऽमेद्ध्यम् ।
प्राचीमुदीचीं प्रवणां करोति ।
मेद्ध्यामेवैनां देवयजनीं करोति । 75 (10)
T.B.3.2.9.9
पाञ्चौ वेद्य सावुन्नयति । आहवनीयस्य परिगृहीत्यै ।
प्रतीची श्रोणी । गार्.हपत्यस्य परिगृहीत्यै । अथो मिथुनत्वाय ।
तस्मादोषधयः पराभवन्ति । 76 (10)
T.B.3.2.9.10
मूलं छिनति । भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनति ।
मूलं <sup>*</sup>वा अतितिष्ठद्-रक्षा ७स्यनूत् पिपते । यद्धस्तेन छिन्द्यात् ।
्रा । । ।
कुनिखनीः प्रजाः स्युः । स्पयेन छिनित । वज्रो वै स्पयः ।
वज्रेणैव यज्ञाद्-रक्षा ७स्यपहन्ति । पितृदेवत्या ऽतिखाता ।
इयतीं खनति । 77 (10)
```

```
T.B.3.2.9.11
प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताम् ॥ वेदिर्देवेभ्यो निलायत ।
। । । । । । । । । । । । तां चतुरङ्गले उन्वविन्दन्न् । तस्माच्चतुरङ्गलं खेया । चतुरङ्गलं खनति ।
चतुरङ्गले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति । आप्रतिष्ठायै खनति ।
यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति । दक्षिणतो वर्.षीयसीं करोति ।
देवयजनस्यैव रूपमकः । 78 (10)
T.B.3.2.9.12
पुरीषवतीं करोति । प्रजा वै पशवः पुरीषम् । प्रजयैवैनं पशुभिः
पुरीषवन्तं करोति । उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति । एतावती वै पृथिवी ।
। । । । । । । ।
यावती वेदिः । तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्य ।
आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति ।
। । ।
ऋत–मस्यृतसदन–मस्यृतश्रीरसीत्याह । यथा यजुरेवै तत् ॥ 79 (10)
T.B.3.2.9.13
क्र्रमिव वा एतत् करोति । यद्वेदिं करोति ।
धा असि स्वधा असीति योयुप्यते ज्ञान्त्यै ।
उर्वी चासि वस्वी चासीत्याह । उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति ।
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

```
पुरा क्रूरस्यं विसृपों विरिफ्शिन्नित्याह मेद्ध्यत्वाय ।
उदादाय पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमिस स्वधाभिरित्याह ।
यदेवास्या अमेद्ध्यम् । तदपहत्य ।
मेद्ध्यां देवयजनीं कृत्वा । 80 (10)
T.B.3.2.9.14
यददश्चन्द्रमसि मेद्ध्यम् । तदस्यामेरयति ।
तां धीरासो अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै ॥ प्रोक्षणीरासादय ।
इद्ध्माबर्.हि-रुपसादय । स्रुवं च स्रुचश्च संमृड्ढि ।
प्रतीय् संनह्य । आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै । प्रोक्षणीरासादयति ।
आपो वै रक्षोघ्नीः । 81 (10)
T.B.3.2.9.15
ा ।
रक्षसामपहत्यै । स्फ्यस्य वर्त्मन्थ्-सादयति । यज्ञस्य सन्तत्यै ।
उवाच हासितो दैवलः । एतावतीर्वा अमुष्मिन् लोक आप आसन्न् ।
। । ॥ ॥ ॥ ।
यावतीः प्रोक्षणीरिति । तस्माद् बह्वीरासाद्याः । स्प्यमुदस्यन्न् ।
यं द्विष्यात्तं ध्यायेत् । शुचैवैन-मर्पयति ( ) ॥ 82 (10)
```

```
'
(वै वायु – राह – परावतीत्याहा – ह – द्वितीय ् हर – तीति –
परिगृह्णन्ति – देवयजनीं करोति – भवन्ति – खनत्य – क – रेतत्
- कृत्वा - रक्षोघ्नी - रर्पयति) (A9)
           <u>अनुवाकं 10 – इध्माबर्हिः सादनम्</u>
T.B.3.2.10.1
वज्रो वै स्पयः । यदन्वञ्चं धारयेत् । वज्रेऽद्ध्वर्युः क्षण्वीत ।
पुरस्तात् तिर्यञ्चं धारयति । वज्रो वै स्पयः ।
वजेणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षा ७स्यपहन्ति ।
अग्निभ्यां प्राचेश्च प्रतीचेश्च । स्फ्येनोदीचश्चा-धराचेश्च ।
स्फ्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं भ्रातृव्य-मपहत्यं ।
उत्करेऽधि प्रवृश्चति । 83 (10)
T.B.3.2.10.2
यथोपधायं वृश्चन्त्येवम् । हस्ताववं नेनिक्ते । आत्मानमेव पवयते ।
स्फ्यं प्रक्षालयति मेद्ध्यत्वाय ।
अथो पाप्मन एव भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनति ॥
इद्ध्मा-बर्.हि-रुपसादयति युक्त्यै । यज्ञस्य मिथुनत्वाय ।
```

```
तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)
```

```
अथो पुरोरुचमेवैतां दंधाति । उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै ।
न पुरस्तात् प्रत्यगुपसादयेत् । 84 (10)
T.B.3.2.10.3
यत् पुरस्तात् प्रत्य-गुपसादयेत् ।
अन्यत्राहुतिपथादिद्ध्मं प्रतिपादयेत् । प्रजा वै <u>बर्</u>.हिः ।
अपराद्ध्नुयाद्–बर्.हिषा प्रजानां प्रजननम् ।
पश्चात्-प्रागुपसादयति । आहुतिपथेनेद्ध्मं प्रतिपादयति ।
्। । । । । । ।
संप्रत्येव बर्.हिषा प्रजानां प्रजननमुपैति । दक्षिणमिद्ध्मम् ।
उत्तरं बर्.हिः । आत्मा वा इद्ध्मः ( ) । प्रजा बर्.हिः ।
प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे ।
ततो मेधमुपनीय । यथा देवतमेवैनत्-प्रतिष्ठापयति ।
। ।
प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिर् यजमानः ॥ 85 (15)
(वृश्चति – सादये – दिद्ध्मः पञ्च च) (A10)
```

 Prapaataka Korvai with starting Words of 1 to 10 Anuvaakams:

 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।<

First and Last Word 3rd Ashtakam 2nd Prapaatakam :
(तृतीयस्यां – यजमानः)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - (TB 3.2)

<u>Details of Dasini & Vaakyams for</u> <u>Ashtakam 3, Prapaatakam 2 (TB 3.2)</u>

Montanam of Frapadianam E (18 oil)		
	Dasini	Vaakyams
Anuvakam 1	6	59
Anuvakam 2	9	90
Anuvakam 3	12	125
Anuvakam 4	7	74
Anuvakam 5	11	113
Anuvakam 6	4	44
Anuvakam 7	6	63
Anuvakam 8	12	120
Anuvakam 9	15	150
Anuvakam 10	3	35
Total →	85	873

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.3 तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठकः – दर् रापूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्

3.3.1 अनुवाकं 1 - स्त्रुख्संमार्गः

T.B.3.3.1.1
प्रत्युष्ट ्रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह । रक्षसा–मपहत्यै ।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेद्ध्यत्वाय ।
सुचः संमार्ष्टि । स्रुवमग्रे । पुमां समेवाभ्यः सं इयित
मिथुनत्वाय । अथ जुहूम् । अथोपभृतम् । अथ ध्रुवाम् ।

असौ वै जुहूः । 1 (10)

T.B.3.3.1.2

अन्तरिक्षमुपभृत् । पृथिवी ध्रुवा । इमे वै लोकाः स्रुचः । वृष्टिः संमार्जनानि । वृष्टिर्वा इमाल् लोकाननुपूर्वं कल्पयति । ते ततः क्लृप्ताः समेधन्ते । समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया पशुभिः ।

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

```
य एवं वैद ॥ यदि कामयेत वर्.षुकः पर्जन्यः स्यादिति ।
अग्रतः संमृज्यात् । 2 (10)
T.B.3.3.1.3
वृष्टिमेव नियच्छति । अवाचीनाग्रा हि वृष्टिः ।
यदि कामयेतावर्.षुकः स्यादिति । मूलतः संमृज्यात् ।
वृष्टिमेवोद्यच्छति । तदु वा आहुः । अग्रत एवोपरिष्टाथ् संमृज्यात् ।
म्लतोऽधस्तात् । तदनुपूर्वं कल्पते । वर्.षुको भवतीति ॥ 3 (10)
T.B.3.3.1.4
प्राचीमभ्याकारम् । अग्रैरन्तरतः । एवमिव ह्यन्नमद्यते ।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति ।
अर्थस्तात् प्रतीचीम् । दण्डमुत्तमतः ।
मूलेन मूलं प्रतिष्ठित्यै । तस्मादरत्नौ प्राञ्च्युपरिष्टाल् लोमानि ।
प्रत्यञ्च्यधस्तात् । 4 (10)
T.B.3.3.1.5
सुग्ध्येषा ॥ प्राणो वै सुवः । जुहूर्दक्षिणो हस्तः । उपभृथ्सव्यः ।
ा ।
आत्मा धुवा । अन्नर्ं संमार्जनानि । मुखतो वै प्राणोऽपानो भूत्वा ।
```

आत्मानमन्नं प्रविञ्यं । बाह्यतस्तनुवर्ः शुभयति । तस्माथ् स्रुवमेवाग्रे संमार्षि () ॥ मुखतो हि प्राणोऽपानो भूत्वा । आत्मानमन्न-माविशति । तौ प्राणापानौ । अव्यद्र्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति । य एवं वैद ॥ **5 (15)** (जुहुर् – मृज्याद् – भवतीति – प्रत्यञ्च्यधस्तान् – मार्ष्टि पञ्च च) (A1) <u> आनुवाकं 2 – सम्मार्जनानामग्नौ प्रहरणम्</u> T.B.3.3.2.1 दिवः शिल्पमवततम् । पृथिव्याः ककुभि श्रितम् । तेन वय*्* सहस्रवल्.शेन । सपतं नाशयामसि स्वाहेति सुख्संमार्जनान्यग्नौ प्रहरति । आपो वै दर्भाः । रूपमेवैषामेतन् महिमानं व्याचष्टे ॥ अनुष्टुभर्चा । आनुष्टुभः प्रजापतिः । प्राजापत्यो वेदः । वेदस्याग्रं सुख्संमार्जनानि । **६ (10)**

```
T.B.3.3.2.2
। । । । । । स्वेनैवैनानि छन्दसा । स्वया देवतया समद्र्धयति ।
अथो ऋग्वाव योषा । दर्भो वृषा । तन्मिथुनम् ।
मिथुनमेवास्य तद्-यज्ञे करोति प्रजननाय।
।
प्रजायते प्रजया पशुभिर्–यजमानः ॥ तान्येके वृथैवापास्यन्ति ।
तत्तथा न कार्यम् । आरब्धस्य यज्ञियस्य कर्मणः स विदोहः । ७ (10)
T.B.3.3.2.3
यद्येनानि पशवोऽभितिष्ठेयुः । न तत् पशुभ्यः कम् ।
अद्भिर्मार्-जयित्वोत्करे न्यस्येत् ।
यद्वै यज्ञियस्य कर्मणोऽन्यत्राहुतीभ्यः सन्तिष्ठते ।
उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा । एता ए हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभरत्न् ।
। । । । । यदुत्करे न्यस्यति । यदुत्करे न्यस्यति ।
प्रतिष्ठामेवैनानि तद्-गमयति । 8 (10)
T.B.3.3.2.4
ना ।
प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिर्यजमानः ॥
अथो स्तम्बस्य वा एतद्-रूपम् । यथ् सुख्संमार्जनानि ।
```

```
स्तम्बशो वा ओषंधयः।
तासां जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते । अप्रियो होषां जरत्कक्षः ।
यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः पशूनाम् । तावदप्रियः पशूनां भवति ।
यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्-दधति ।
नवदाव्यासु वा ओषधीषु पशवो रमन्ते । 9 (10)
T.B.3.3.2.5
नवदावो होषां प्रियः । यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम् ।
तावत्प्रियः पशूनां भवति । यस्यैतान्यग्नौ प्रहरन्ति ।
ा ॥
तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत् । यतरस्मिन्थ्-संमृज्यात् ।
पशूनस्माकं मा हि ्सीः ()।
एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्नि संमार्जनान्यग्नौ प्रहरित ।
एषा वा एतेषां योनिः । एषा प्रतिष्ठा । स्वामेवैनानि योनिम् ।
स्वां प्रतिष्ठां गमयति । प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिर्यजमानः ॥ 10 (16)
```

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

```
(वेदस्याग्रं सुख्संमार्जनानि – विदोहो – गमयति – पशवो रमन्ते – हिं स्मीः षट्च) (A2)

3.3.3 अनुवाकं 3 – पत्नीसंनहनम्

T.B.3.3.3.1
```

T.B.3.3.3.2

यत् पश्चात्-प्राच्यन्वासीत । अनयां समदं दधीत ।

देवानां पिलया समदं दधीत । देशाद्-दिक्षणत उदीच्यन्वास्ते ।

आत्मनो गोपीथाय ॥ आशासाना सौमन्सिमित्याह ।

मेद्ध्यामेवैनां केवलीं कृत्वा । आशिषा समद्ध्यिति ।

अग्नेरनुव्रता भूत्वा संनहो सुकृताय किमत्याह ।

एतद्वै पिलये व्रतोपनयनम् । 12 (10)

```
T.B.3.3.3.3
तेनैवैनां व्रतमुपनयति । तस्मादाहुः । यश्चैवं वैद यश्चन ।
योक्त्रमेव युते । यमन्वास्ते ।
तस्यामुष्मिल् लोके भवतीति योक्त्रेण ।
यद् योक्त्रम् । स योगः । यदास्ते । स क्षेमः । 13 (10)
T.B.3.3.3.4
योगक्षेमस्य क्लृप्त्यै ॥ युक्तं क्रियाता आशीः कामे युज्याता इति ।
। । । । । । । अक्षि । अशिषः समृद्ध्यै । ग्रन्थिं ग्रथ्नाति । आशिष एवास्यां परिगृह्णाति ।
पुमान्. वै ग्रन्थिः । स्त्री पत्नी । तन् मिथुनम् ।
मिथुनमेवास्य तद्-यज्ञे करोति प्रजननाय।
। ।
प्रजायते प्रजया पशुभिर् यजमानः । 14 (10)
T.B.3.3.3.5
अथों अद्धीं वा एष आत्मनः । यत् पत्नी ।
यज्ञस्य धृत्या अशिथिलंभावाय ॥
। ।
सुप्रजसस्त्वा वयङ् सुपत्नीरुपसेदिमेत्याह ।
```

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

```
यज्ञमेव तन् मिथुनी करोति । ऊनेऽतिरिक्तं धीयाता इति प्रजात्यै ॥
महीनां पयोऽस्योषधीना ए रस इत्याह ।
्राच्या ।
स्वपमेवास्यै – तन्महिमानं ँव्याचष्टे ।
तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयज्याया इत्याह ।
॥
आशिषमेवैतामाशास्ते ( ) ॥ 15 (10)
(करोति – व्रतोपनयनं – क्षेमो – यजमानः – शास्ते) (A3)
           <u>अनुवाकं 4 – आज्योत्पवनम्</u>
T.B.3.3.4.1
घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत् । यतो मद्ध्वांसीत् ।
ततः प्रजा असृजत । तस्मान् मधुषि प्रजननमिवास्ति ।
तस्मान् मधुषा न प्रचरन्ति । यातयाम हि । आज्येन प्रचरन्ति ।
यज्ञो वा आज्यम् । यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय ।
पत्यवेक्षते । 16 (10)
T.B.3.3.4.2
॥ । । । ।
मिथुनत्वाय प्रजात्यै । यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति । मिथुनं तत् ।
। ॥ ।
अथो पत्निया एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्त्यै ॥
```

अमेद्ध्यं वा एतत् करोति । यत् पल्यवेक्षते । गार्.हपत्ये ऽधिश्रयति मेद्ध्यत्वाय । आहवनीय-मभ्युद्द्रवति । यज्ञस्य सन्तत्यै । तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह । 17 (10) T.B.3.3.4.3 तेजो वा अग्निः। तेज आज्यम्। तेजसैव तेजः समद्र्धयित। अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहि ्सायै । स्फ्यस्य वर्त्मन्थ् सादयति । यज्ञस्य सन्तत्यै । अग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानामित्याह । यथा यजुरेवैतत् । धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भवेत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ **18 (10)** T.B.3.3.4.4 तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत् पुनाति । यजमानो वा आज्यम् । ्। । । । । । । ॥ प्राणापानौ पवित्रे । यजमान एव प्राणापानौ दधाति । पुनराहारम् । एवमिव हि प्राणापानौ संचरतः। शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह । त्रयं इमे लोकाः । 19 (10)

```
T.B.3.3.4.5
एषां <sup>*</sup>लोकानामाप्त्यै । त्रिः । त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेद्ध्यत्वाय ।
अथाज्यवतीभ्यामपः । रूपमेवासामेतद्-वर्णं दधाति ।
अपि वा उताहुः।
यथा ह वै योषा सुवर्ण ए हिरण्यं पेशलं बिभ्रती रूपाण्यास्ते ।
एवमेता एतर्.हीति । आपो वै सर्वा देवताः । 20 (10)
T.B.3.3.4.6
एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः । यदाज्यम् ॥ तत्रोभयोर्मीमा एसा ।
जामि स्यात् । यद्–यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात् ।
छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय । अथो मिथुनत्वाय । सावित्रियर्चा ।
सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति । सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति ()।
पच्छो गायत्रिया त्रिः षमृद्धत्वाय । अद्भिरेवौषधीः संनयति ।
ओषधीभिः पञ्जन् । पशुभिर्यजमानम् ।
राक्रं त्वा शुक्रायां ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वा ऽर्चिषीत्याह
मर्वत्वाय । पर्याप्त्या अनन्तरायाय ॥ 21 (16)
(ईक्षत- आह-शास्ते-लोका - देवता - भवति षट्च) (A4)
```

3.3.5 अनुवाकं 5 - आज्यग्रहणम्

T.B.3.3.5.1

देवासुराः सम्यंता आसन् ।

प्राप्तिन्द्र आज्यस्यावकाश-मपश्यत् । तेनावैक्षत ।

स एतमिन्द्र आज्यस्यावकाश-मपश्यत् । तेनावैक्षत ।

ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः । य एवं विद्वानाज्य-मवेक्षते ।

भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।

यदाज्येनान्यानि हवी ७ष्य-भिघारयति । 22 (10)

T.B.3.3.5.2

अथ केनाज्यमिति । सत्येनेति ब्रूयात् । चक्षुर्वे सत्यम् ।

सत्येनैवैनद्-भिघारयति । ईश्वरो वा एषोऽन्थो भिवतोः ।

यश्वश्वषा ऽऽज्यमवेक्षते । निमील्यावेक्षेत । दाधारात्मञ्चक्षुः ।

अभ्याज्यं घारयति ॥ आज्यं गृह्णाति । 23 (10)

T.B.3.3.5.3

छन्दा ्सि वा आज्यम् । छन्दा ्स्येव प्रीणाति । चतुर्जुह्वां गृह्णाति । चतुर्जुह्वां गृह्णाति । चतुर्जुह्वां गृह्णाति । चतुष्पादः प्रावः । प्राूनेवावरुन्थे । अष्टावुपभृति । अष्टाक्षरा गायत्री । गायत्रः प्राणः । प्राणमेव प्राुषु दधाति । चतुर्द्धुवायाम् । 24 (10)

```
T.B.3.3.5.4
चतुष्पादः पश्चवः । पशुष्वे – वोपरिष्टात् – प्रतितिष्ठति ।
यजमानदेवत्यां वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् ।
चतुर्जुह्वां गृह्णनभूयो गृह्णीयात् । अष्टावुपभृति गृह्णन् कनीयः ।
यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति ॥
गौर्वे स्रचः । चतुर्जुह्वां गृह्णाति । तस्माच्चतुष्पदी । 25 (10)
T.B.3.3.5.5
। । । । ॥ ॥ ॥ ।
अष्टावुपभृति । तस्मादष्टाशाफा । चतुद्ध्वायाम् । तस्माच्चतुः स्तना ।
गामेव तथ् स ७ स्करोति । साऽस्मै स ७ स्कृतेषमूर्जं दुहे ।
यज्जुह्वां गृह्णाति । प्रयाजेभ्यस्तत् । यदुपभृति ।
प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत् ()। सर्वस्मै वा एतद्-यज्ञाय गृह्यते।
यद्धुवायामाज्यम् ॥ 26 (12)
.
(अभिघारयति – गृह्णाति – ध्रुवायां – चतुष्पदी – प्रयाजानूयाजेभ्य
स्तद् हे चं) (45)
```

3.3.6 <u>अनुवाकं 6 – स्त्रुख्सादनम्</u>

त्राधि त्राधि

T.B.3.3.6.2

तेनापः प्रोक्षिताः ॥ अग्निर् देवेभ्यो निलायत । कृष्णो रूपं कृत्वा ।
स वनस्पतीन् प्राविशत् । कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहेत्याह ।
अग्नय एवैनं जुष्टं करोति । अथो अग्नेरेव मेध्मवरुन्धे ॥
विदिरसि बर्.हिषे त्वा स्वाहेत्याह । प्रजा वै बर्.हिः ।
पृथिवी वेदिः । 28 (10)

```
T.B.3.3.6.3
प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति ।
बर्.हिरसि सुग्भ्यस्त्वा स्वाहेत्याह । प्रजा वै बर्.हिः ।
यजमानः स्रुचः । यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति ॥
दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्.हिरासाद्य प्रोक्षति ।
एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति ।
। । । । । । अथ ततः सह स्रुचा पुरस्तात् प्रत्यञ्चं ग्रन्थिं प्रत्युक्षति ।
प्रजा वै बर्.हिः।
यथा सूत्यै काल आपः पुरस्ताद्–यन्ति । 29 (10)
T.B.3.3.6.4
तादृगेव तत् ॥ स्वधा पितृभ्य इत्याह । स्वधाकारो हि पितृणाम् ।
ऊर्ग्भव बर्.हिषद्भ्य इति दक्षिणायै श्रोणेरोत्तरस्यै निनयति सन्तत्यै ।
मासा वै पितरो बर्.हिषदः । मासानेव प्रीणाति ।
गसा वा ओषधीर्-वर्धयन्ति । मासाः पचन्ति समृद्ध्यै ।
अनितस्कन्दन्. ह पर्जन्यो वर्.षति । यत्रैतदेवं क्रियते ॥ 30 (10)
```

T.B.3.3.6.5 ——। ऊर्जा पृथिवीं गच्छतेत्याह । पृथिव्यामेवोर्जं दधाति । ा तस्मात् पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते । ग्रन्थिं विस्रण्सयति । प्रजनयत्येव तत् । ऊद्ध्वं प्राञ्चमुद्गूढं प्रत्यञ्चमायच्छति । तस्मात् प्राचीन ए रेतो धीयते । प्रतीचीः प्रजा जायन्ते ॥ विष्णोः स्तूपोऽसीत्याह । यज्ञो वै विष्णुः । 31 (10) T.B.3.3.6.6 यज्ञस्य धृत्यै । पुरस्तात् प्रस्तरं गृह्णाति । मुख्यमेवैनं करोति । । । । इयन्तं गृह्णाति । प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमितम् । इयन्तं गृह्णाति । यज्ञपरुषा संमितम् । इयन्तं गृह्णाति । एतावद्वै पुरुषे वीर्यम् । वीर्य संमितम् । 32 (10) T.B.3.3.6.7 अपरिमितं गृह्णाति । अपरिमितस्यावरुद्ध्यै । तस्मिन् पवित्रे अपिसृजति । यजमानो वै प्रस्तरः । ्। । । । । । प्राणापानौ पवित्रे । यजमान एव प्राणापानौ दधाति ॥ ऊर्णामदसं त्वा स्तृणामीत्याह । यथायजुरेवै तत् ।

```
स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह । देवेभ्य एवैनथ्
स्वासस्थं करोति । 33 (10)
T.B.3.3.6.8
बर्.हिः स्तृणाति । प्रजा वै बर्.हिः । पृथिवी वेदिः ।
प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति ॥ अनतिदृश्न७ स्तृणाति ।
प्रजयैवैनं पशुभिरनतिदृश्नं करोति ।
धारयन् प्रस्तरं परिधीन् परि दधाति । यजमानो वै प्रस्तरः ।
यजमान एव तथ् स्वयं परिधीन् परि दधाति ॥
गन्धर्वोऽसि विश्वावसुरित्याह । 34 (10)
T.B.3.3.6.9
विश्वमेवायुर्-यजमाने दधाति । इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण इत्याह ।
इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह ।
प्राणापानौ मित्रावरुणौ । प्राणापाना-वेवास्मिन् दधाति ।
। ॥ । । । ।
सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह । रक्षसा–मपहत्यै ।
ा । । । । । । वक्स्याश्चिदभिशस्त्या इत्याह । अपरिमितादेवैनं पाति ॥ 35 (10)
```

```
T.B.3.3.6.10
॥ ।
वीतिहोत्रं त्वा कव इत्याह । अग्निमेव होत्रेण समद्र्धयति ।
्रा
द्युमन्तर् समिधीमहीत्याह समिद्ध्यै।
अग्ने बृहन्तमद्ध्वर इत्याह वृद्ध्यै ।
विशो यन्त्रे स्थ इत्याह । विशां ँयत्यै ।
ा ।
उदीचीनाग्रे निदधाति प्रतिष्ठित्यै ।
वसूना ए रुद्राणा – मादित्याना ए सदिस सीदेत्याह ।
देवतानामेव सदने प्रस्तर्ण् सादयति ॥
जुहूरसि घृताची नाम्नेत्याह । 36 (10)
T.B.3.3.6.11
असौ वै जुहूः । अन्तरिक्षमुपभृत् । पृथिवी ध्रुवा ।
प्रियेणैवैना नाम्ना सादयति ॥
एता असदन्थ्–सुकृतस्य लोक इत्याह ।
सत्यं वै सुकृतस्य लोकः।
सत्य एवैनाः सुकृतस्य लोके सादयति ()।
```

```
ता विष्णो पाहीत्याह । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञस्य धृत्यै ।
पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियमित्याह ।
यज्ञाय यजमानायात्मने । तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनार्त्ये ॥ 37 (16)
(स्थेत्याह – पृथिवी वेदिर् – यन्ति – क्रियते – विष्णुर् –
वीर्यसंमितं – करो – त्याह – पाति – नाम्नेत्याह – लोके
सादयति षट्च) (A6)
            <u>अनुवाकं 7 - आघारः</u>
T.B.3.3.7.1
अग्निना वै होत्रा । देवा असुरा-नभ्यभवत्र ।
अग्नये समिद्ध्यमानाया-नुब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै।
एकवि ्शति – मिद्ध्मदारूणि भवन्ति । एकवि ्शो वै पुरुषः ।
पुरुषस्याप्त्यै । पञ्चदशेद्ध्मदारूण्य-भ्यादधाति ।
पञ्चदश वा अद्र्धमासस्य रात्रयः।
अद्र्धमासञ्चाः सम्वथ्सर आप्यते ।
त्रीन्-परिधीन्-परि-दधाति । 38 (10)
```

```
T.B.3.3.7.2
ऊद्रध्वे समिधावादधाति । अनूयाजेभ्यः समिधमतिशिनष्टि ।
षट्थ्सं पद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेनोपवाजयति ।
प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यः प्राणः । यजमान आहवनीयः ।
यजमान एव प्राणं दंधाति । 39 (10)
T.B.3.3.7.3
त्रिरुपवाजयति । त्रयो वै प्राणाः । प्राणानेवास्मिन् दधाति ।
वेदेनोपयत्य स्रुवेण प्राजापत्य-माघार-माघारयति ।
यज्ञो वै प्रजापतिः । यज्ञमेव प्रजापतिं मुखत आरंभते ।
्रा । । ॥ । ॥ ॥
अथो प्रजापतिः सर्वा देवताः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति ॥
अग्निमग्नीत् त्रिस्त्रिः संमृड्ढीत्याह । त्र्यावृद्धि यज्ञः । 40 (10)
T.B.3.3.7.4
अथो रक्षसामपहत्यै । परिधीन्थ्-संमार्ष्टि । पुनात्येवैनान् ।
न्निस्त्रिः संमार्षि । त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेद्ध्यत्वाय ।
अथो एते वै देवाश्वाः । देवाश्वानेव तथ् संमार्ष्टि ।
```

```
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ।
आसीनोऽन्य-माघार-माघारयति । 41 (10)
T.B.3.3.7.5
तिष्ठन्नन्यम् । यथाऽनो वा रथम्ँवा युञ्ज्यात् ।
एवमेव तदद्ध्वर्युर्-यज्ञं युनिक्त । सुवर्गस्य लोकस्याभ्यूढ्यै ।
वहन्त्येनं ग्राम्याः पश्वः ।
य एवं वैद ॥ भुवनमसि विप्रथस्वेत्याह । यज्ञो वै भुवनम् ।
यज्ञ एव यजमानं प्रजया पशुभिः प्रथयति ।
अग्ने यष्टरिदं नम इत्याह । 42 (10)
T.B.3.3.7.6
अग्निर्वे देवानां यष्टा । य एव देवानां यष्टा । तस्मा एव नमस्करोति ॥
॥ । । । । । जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति
देवयज्याया इत्याह ।
आग्नेयी वै जुहूः । सावित्र्युपभृत् । ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते ॥
अग्नाविष्णू मा वामवक्रमिषमित्याह ।
अग्निः पुरस्तात् । विष्णुर्यज्ञः पश्चात् । ४३ (10)
```

```
T.B.3.3.7.7
ताभ्यामेव प्रति प्रोच्यात्याक्रामति ।
। । ।
विजिहाथां मा मा संताप्तमित्याहाहि ्सायै ।
लोकं में लोककृतौ कृणुतमित्याह ।
एतत् खलु वै देवाना-मपराजित-मायतनम् । यद्-यज्ञः ।
। ।
देवानामेवापराजित आयतने तिष्ठति ॥
इत इन्द्रो अकृणोद्-वीर्याणीत्याह । 44 (10)
T.B.3.3.7.8
इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ।
समारभ्योद्ध्वी अद्ध्वरो दिविस्पृशमित्याह वृद्ध्यै।
ा । । ।
आघार-माघार्यमाणमनु समारभ्य ।
एतस्मिन् काले देवाः सुवर्गं लोकमायन् ।
।
साक्षादेव यजमानः सुवर्गं ँलोकमेति ।
।
अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः सुवर्गं ँलोकमेति ।
```

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानार्त्यै । इन्द्रावान्थ्-स्वाहेत्याह । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । बृहद्धा इत्याह । 45 (10) T.B.3.3.7.9 सुवर्गी वै लोको बृहद्भाः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ यजमानदेवत्या वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । प्राण आघारः । यथ् स७स्पर्.शयेत् । भ्रातृव्येऽस्य प्राणं दद्ध्यात् । अस ७ स्पर्. शयन्नत्याक्रामित । यजमान एव प्राणं दधाति । पाहिमाऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भजेत्याह । 46 (10) T.B.3.3.7.10 ——— ॥ । । । अग्निर्वाव पवित्रम् । वृजिनमनृतं दुश्चरितम् । ऋजुकर्मे ए सत्य ए सुचरितम्। । अग्निरेवैनं वृजिनाद-नृताद्-दुश्चरितात्पाति । ऋजुकर्मे सत्ये सुचरिते भजति । तस्मादेवमाशास्ते । । । आत्मनो गोपीथाय ॥ शिरो वा एतद्–यज्ञस्य । यदाघारः । आत्मा ध्रुवा । 47 (10)

```
T.B.3.3.7.11
आघार-माघार्य ध्रुवा एं समनिक्ति ।
आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रतिद्धाति । द्विः समनिक्ति ।
द्यौ हि प्राणापानौ । तदाहुः । त्रिरेव समञ्ज्यात् ।
त्रिधातु हि शिर इति । शिर इवैतद्-यज्ञस्य । अथो त्रयो वै प्राणाः ।
प्राणानेवास्मिन् दधाति ()॥
मखस्य शिरोऽसि संज्योतिषा ज्योतिरङ्कामित्याह ।
ज्योतिरेवास्मा उपरिष्टाद्-दधाति ।
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै ॥ 48 (13)
(परिदधाति – प्राणं दधाति – हि यज्ञो – घारयति – नम इत्याह –
्र । । ।
पश्चाद् – वीर्याणीत्याह – भा इत्याह – भजेत्याह –
थु – वैवास्मिन् दधाति त्रीणि च) (A7)
            <u>अनुवाकं 8 – इडाभक्षणम्</u>
धिष्णिया वा एते न्युप्यन्ते । यद्ब्रह्मा । यद्धोता । यदद्ध्वर्युः ।
यदग्नीत् । यद्-यजमानः । तान्. यदन्तरेयात् ।
```

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

```
यजमानस्य प्राणान्थ्-संकर्.षेत् । प्रमायुकः स्यात् ।
पुरोडाशमपगृह्य संचरत्यद्ध्वर्युः । 49 (10)
T.B.3.3.8.2
यजमानायैव तल्लोकण् शिण्षति । नास्य प्राणान्थ्-संकर्षति ।
। । । । । ।
न प्रमायुको भवति । पुरस्तात् प्रत्यङ्कासीनः । इडाया इडामादधाति ।
हस्त्या ए होत्रे । पशवो वा इडा । पशवः पुरुषः ।
पशुष्वेव पशून् प्रतिष्ठापयति । इडायै वा एषा प्रजातिः । 50 (10)
T.B.3.3.8.3
तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्रजायते । द्विरङ्गलावनिक पर्वणोः ।
सकृदभिघारयति । चतुः संपद्यते । चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि ।
यावानेव पशुः । तमुपह्वयते । 51 (10)
T.B.3.3.8.4
मुखमिव प्रत्युपह्नयेत । संमुखानेव पशूनुपह्नयते । पशवो वा इडा ।
तस्माथ् साऽन्वारभ्या । अद्ध्वर्युणा च यजमानेन च ।
। । । । । । । । । उपहृतः पशुमानसानीत्याह । उपह्येनौ ह्वयते होता ।
```

```
इडायै देवताना-मुपहवे । उपहृतः पशुमान् भवति ।
य एवं वैद । 52 (10)
T.B.3.3.8.5
यां वै हस्त्यामिडामादधाति । वाचः सा भागधेयम् । यामुपह्वयते ।
प्राणाना एं सा । वाचं चैव प्राणा ७ श्वावरुन्धे ॥
अथ वा एतर्ह्युपहृतायामिडायाम्।
पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो मीमा एसा । यजमानं देवा अब्रुवन्न् ।
हिवर्नो निर्वपेति । नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत् । 53 (10)
T.B.3.3.8.6
न मयाऽभागया ऽनुवक्ष्यथेति वागंब्रवीत् ।
नाहमभागा याज्या भविष्यामीति
॥ । । । । । । । । याज्या । न मयाऽभागेन वषट्करिष्यथेति वषट्कारः ।
यद्-यजमानभागं निधाय पुरोडाशं बर्.हिषदं करोति ।
तानेव तद्-भागिनः करोति । चतुद्धी करोति । चतस्रो दिशः ।
दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति । बर्.हिषदं करोति । 54 (10)
```

```
T.B.3.3.8.7
यजमानो वै पुरोडाशः । प्रजा बर्.हिः ।
यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति ।
तस्मादस्थ्नाऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति । मा ्सेनान्याः ।
। । । । ॥ । । अथो खल्वाहुः । दक्षिणा वा एता हिवर्–यज्ञस्यान्तर्वेद्यवरुद्ध्यन्ते ।
यत् पुरोडाशं बर्.हिषदं करोतीति । चतुद्र्धा करोति ।
चत्वारो होते हविर्-यज्ञस्यर्त्विजः । 55 (10)
T.B.3.3.8.8
ब्रह्मा होताऽद्ध्वर्युरग्नीत् । तमभिमृशेत् । इदं ब्रह्मणः । इद् होतुः ।
इदमद्ध्वर्योः । इदमग्नीध इति । यथैवादः सौम्येऽद्ध्वरे ।
आदेशमृत्विग्भ्यो दक्षिणा नीयन्ते । तादृगेव तत् ।
्। ।
अग्नीधे प्रथमायादधाति । 56 (10)
T.B.3.3.8.9
। । । । । । । अग्निमुखामेवर्द्धिः यजमान ऋद्ध्नोति ॥
।
सकृदुपस्तीर्य द्विरादधत् । उपस्तीर्य द्विरभिघारयति । षट्थ् संपद्यन्ते ।
```

```
षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेन ब्रह्मणे ब्रह्मभागं परिहरति ।
प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यो ब्रह्मा । 57 (10)
T.B.3.3.8.10
॥ । । । ॥
सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै । अथ काममन्येन । ततो होत्रे ।
मद्ध्यं वा एतद्-यज्ञस्य । यद्धोता । मद्ध्यत एव यज्ञं प्रीणाति ।
अथाद्ध्वर्यवे । प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य । यदद्ध्वर्युः ।
तस्माद्धविर्-यज्ञस्यैतामेवावृतमनु । 58 (10)
T.B.3.3.8.11
अन्या दक्षिणा नीयन्ते । यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै ।
अग्निमग्नीथ् सकृथ् सकृथ् संमृड्ढीत्याह । पराङिव ह्येतर्.हि यज्ञः ॥
्रा । । । । । । । । । इषिता दैव्या होतार इत्याह । इषित ुं हि कर्म क्रियते ।
भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहीत्याह ।
आशिषमेवैतामाशास्ते । स्वगा दैव्या होतृभ्य इत्याह ।
यज्ञमेव तथ्स्वगा करोति ()। स्वस्तिर्-मानुषेभ्य इत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते । शम्ँयोर्-ब्रूहीत्याह ।
शम्ँयुमेव बार्.हस्पत्यं भागधेयेन समद्र्धयित ॥ 59 (14)
```

```
तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)
```

```
(चरत्यद्ध्वर्युः – प्रजातिर् – ह्वयते – वेदा – ब्रवीद् – बर्.हिषदं
करो-त्यृत्विजो-दधाति-ब्रह्मा-ऽनु-करोति चत्वारि च) (A8)
            अनुवाकं 9 – प्रस्तरप्रहारादिकम्
T.B.3.3.9.1
अथ सुचावनुष्टुग्भ्यां वाजवतीभ्यां व्यूहति । प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक् ।
अन्नं वाजः प्रतिष्ठित्यै । अन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै । प्राचीं जुहूमूहति ।
जातानेव भ्रातृव्यान् प्रणुदते । प्रतीचीमुपभृतम् ।
जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते । स विषूच एवापोह्य सपत्नान्. यजमानः ।
अस्मिल् ँलोके प्रतितिष्ठति । 60 (10)
T.B.3.3.9.2
द्राभ्याम् । द्विप्रतिष्ठो हि ॥
वस्भयस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह । यथायजुरेवै तत् ।
सुक्षु प्रस्तरमनिक । इमे वै लोकाः सुचः । यजमानः प्रस्तरः ।
यजमानमेव तेजसाऽनिक । त्रेधाऽनिक ।
त्रयं इमे लोकाः । 61 (10)
```

T.B.3.3.9.3 एभ्य एवैनं ँलोकेभ्योऽनिक । अभिपूर्वमनिक । अभिपूर्वमेव यजमानं तेजसाऽनिक ॥ अक्तर् रिहाणा इत्याह । तेजो वा आज्यम् । यजमानः प्रस्तरः । यजमानमेव तेजसाऽनिक । वियन्तु वय इत्याह । वय एवैनं कृत्वा । सुवर्गं लोकं गमयति । 62 (10) T.B.3.3.9.4 प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमित्याह । प्रजायै गोपीथाय ॥ अप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह । आप एवौषधीराप्याययति । मरुतां पृषतयः स्थेत्याह । मरुतो वै वृष्ट्या ईशते । वृष्टिमेवावरुन्धे । दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह । वृष्टिर्वे द्यौः । वृष्टिमेवावरुन्धे । 63 (10) T.B.3.3.9.5 यावद्वा अद्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति । तावदस्यायुर्मीयते । आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहीत्याह । आयुरेवात्मन्–धत्ते । यावद्वा अद्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति । तावदस्य चक्षुर्मीयते । चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहीत्याह । चक्षुरेवात्मन्–धत्ते ॥

```
ध्रुवाऽसीत्यांह प्रतिष्ठित्यै ॥
यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह । 64 (10)
T.B.3.3.9.6
यथायजुरेवैतत् । अग्ने देव पणिभिर्-वीयमाण इत्याह ।
अग्नय एवैनं जुष्टं करोति । तं त एतमनु जोषं भरामीत्याह ।
सजातानेवास्मा अनुकान्करोति । नेदेष त्वदपचेतयाता
इत्याहानुख्यात्यै ॥ यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह ।
भूमानमेवोपैति । परिधीन्-प्रहरित । यज्ञस्य समिष्ट्यै । 65 (10)
T.B.3.3.9.7
सुचौ सं प्रस्नावयति । यदेव तत्र क्रूरम् । तत्-तेन शमयति ।
यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति ॥ स⊌स्रावभागाः स्थेत्याह ।
वसवो वै रुद्रा आदित्याः स ५ स्रावभागाः ।
तेषां तद्-भागधेयम् । 66 (10)
```

```
T.B.3.3.9.8
तानेव तेन प्रीणाति । वैश्वदेव्यर्चा । एते हि विश्वे देवाः ।
न्निष्टुग्-भवति । इन्द्रियं ँवै त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ॥
अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह । इयं ँवा अग्निरपन्नगृहः ।
अस्या एवैने सदने सादयति ।
सुम्नाय सुम्निनी सुम्ने मा धत्तमित्याह । 67 (10)
T.B.3.3.9.9
प्रजा वै पशवः सुम्नम् । प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते ।
धुरि धुर्यौ पातमित्याह । जायापत्योर्–गोपीथाय ॥
अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो इत्याह । यथायजुरेवैतत् ।
पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्मन्यै पाहि
दुश्चरितादित्याह ।
्रा
आशिषमेवैतामाशास्ते ।
अविषं नः पितुं कृणु सुषदा योनि स्वाहेतीद्ध्म-
। । । । । । । सम्वृश्चनान्यन्वाहार्यपचने ऽभ्याधाय फलीकरणहोमं जुहोति ।
अतिरिक्तानि वा इद्ध्म सम्वृश्चनानि । 68 (10)
```

```
T.B.3.3.9.10
अतिरिक्ताः फलीकरणाः । अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम् ।
अतिरिक्त एवातिरिक्तं दधाति ।
अथो अतिरिक्ते-नैवातिरिक्त-माप्त्वाऽवरुन्धे ॥
वेदिर्-देवेभ्यो निलायत । तां ँवेदेनान्वविन्दन्न् ।
वेदेन वेदिं विविदः पृथिवीम् । सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि ।
गर्भ बिभर्ति भुवनेष्वन्तः।
ा । ।
ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति पुरस्ताथ् स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिङ्
संमाष्ट्र्यनुवित्त्यै । 69 (10)
T.B.3.3.9.11
अथो यद्–वेदश्च वेदिश्च भवतः । मिथुनत्वाय प्रजात्यै ।
। । । । । प्रजापतेर्वा एतानि रमश्रूणि । यद्-वेदः । पत्निया उपस्थ आस्यति ।
मिथुनमेव करोति । विन्दते प्रजाम् ।
। ॥ ।
वेद्रुं होताऽऽहवनीयाथ्-स्तृणन्नेति ।
यज्ञमेव तथ् सन्तनोत्योत्तरस्मा-दद्रधमासात् ।
त्र सन्ततमुत्तरेऽदर्धमास आलभते । 70 (10)
```

```
T.B.3.3.9.12
तं कालेकाल आगते यजते ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
स त्वा अद्ध्वर्युः स्यात् । यो यतो यज्ञं प्रयुङ्के ।
तदेनं प्रतिष्ठापयतीति । वाताद्वा अद्ध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के ।
देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमितेत्याह ।
यत एव यज्ञं प्रयुङ्के । तदेनं प्रतिष्ठापयति ।
प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिर्-यजमानः ( ) ॥ 71 (10)
(तिष्ठती – मे लोका – गमयति – द्यौर् वृष्टिमेवावरुन्धे – पर्यधत्था
, । । ।
इत्याह – समिष्ट्यै – भागधेयं – धत्तमित्याह – वा इद्ध्म
, ।
सम्रॅंवृश्चना – न्यनुवित्त्यै – लभते – यजमानः) (A9)
  3.3.10 अनुवाकं 10 - प्रतीयोक्रविमोकः
T.B.3.3.10.1
यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरति । आ देवताभ्यो वृश्च्यते ।
पापीयान् भवति । यो यथादेवतम् । न देवताभ्य आवृश्च्यते ।
वसीयान् भवति । वारुणो वै पार्शः ।
इमं विष्यामि वरुणस्य पाशमित्याह ।
```

```
वरुणपाशादेवैनां मुञ्चति ।
सवितृप्रसूतो यथादेवतम् । 72 (10)
T.B.3.3.10.2
न देवताभ्य आवृश्च्यते । वसीयान् भवति ।
धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोक इत्याह । अग्निर्वे धाता ।
पुण्यं कर्म सुकृतस्य लोकः । अग्निरेवैनां धाता ।
पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य लोके दधाति ।
स्योनं मे सह पत्या करोमीत्याह ।
। । ॥ ॥ ।
आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै संत्वाय ॥
समायुषा संप्रजयेत्याह । 73 (10)
T.B.3.3.10.3
आशिषमेवैतामाशास्ते पूर्णपात्रे । अन्ततोऽनुष्टुभा ।
चतुंष्पद्वा एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भवति ।
अस्मिल् लोके प्रतितिष्ठानीति । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति ।
अथो वाग्वा अनुष्टुक् । वाङ्मिथुनम् ।
आपो रेतः प्रजननम् ।
```

```
एतस्माद्वै मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्.षति ।
रेतः सिञ्चन् । 74 (10)
T.B.3.3.10.4
प्रजाः प्रजनयन् ॥ यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते ।
न ।
ब्रह्मणा वै तस्य विमोकः । अद्भिः शान्तिः ।
विमुक्तं वा एतर्.हि योक्त्रं ब्रह्मणा ।
आदायैनत्प्रती सहाप उपगृह्णीते शान्त्यै । अञ्जलौ पूर्णपात्रमानयति ।
रेत एवास्यां प्रजां दधाति । प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः ।
मुखं विमृष्टे ()। अवभृथस्यैव रूपं कृत्वोत्तिष्ठति ॥ 75 (11)
। ।
(सवितृप्रसूतो यथादेवतं-प्रजयेत्याह-सिञ्चन्-मृष्ट एकं च) (A10)
           <u>अनुवाकं 11 – उपवेषोपगूहनम्</u>
T.B.3.3.11.1
परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम् । यदुपवेषः । य एवं वैद ।
विन्दते परिवेष्टारम् । तमुत्करे ॥ यं देवा मनुष्येषु । उपवेषमधारयन्न् ।
ये अस्मदपचेतसः । तानस्मभ्य-मिहाकुरु ।
उपवेषोपविङ्किनः । 76 (10)
```

```
T.B.3.3.11.2
—— । । । ।
प्रजां पुष्टिमथो धनम् । द्विपदो नश्चतुष्पदः ।
धुवान-नपगान्-कुर्विति पुरस्तात् प्रत्यञ्चमुपगूहति ।
तस्मात् पुरस्तात् प्रत्यञ्चः शूद्रा अवस्यन्ति । स्थविमत उपगूहति ।
अप्रतिवादिन एवैनान् कुरुते ॥ धृष्टिर्वा उपवेषः ।
शुचार्तो वज्रो ब्रह्मणा सर्शितः।
योपवेषे शुक् । साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म इति । 77 (10)
T.B.3.3.11.3
अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति । निरमुं नुद ओकसः ।
सपत्नो यः पृतन्यति । निर्बाद्ध्येन हिवषा । इन्द्र एणं पराशरीत् ।
इहि तिस्रः परावतः । इहि पञ्चजना ् अति ।
। । । ।
इहि तिस्रोऽति रोचना यावत् । सूर्यो असद्–दिवि ।
परमां त्वा परावतम् । 78 (10)
T.B.3.3.11.4
इन्द्रो नयतु वृत्रहा । यतो न पुनरायसि । राश्वतीभ्यः समाभ्य इति ।
त्रिवृद्वा एष वज्रो ब्रह्मणा सङ्शितः । शुचैवैनं वैद्ध्वा ।
```

एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य । वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते ।
हतो ऽसाववधिष्मा—मुमित्याह स्तृत्ये । यं द्विष्यात्तं ध्यायेत् ।
शुचैवैन—मर्पयति () ॥ 79 (10)
(नो-द्विष्म इति-परावत-मर्पयति) (A11)

Prapaataka Korvai with starting Words of 1 to 11 Anuvaakams :
(प्रत्युष्टं – दिवः शिल्प – मयज्ञो – धृतं च – देवासुराः स

एतमिन्द्र – आपो देवी – रग्निना – धिष्णिया –

।

अथ सुचौ – यो वा अयथादेवतं – परिवेषो वा एकादश)

 Korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :

 ।
 ।
 ।
 ।
 ।

 (प्रत्युष्ट – मयज्ञ – एषा हि विश्वेषां देवाना – मूर्जा पृथिवी –
 ।
 ।
 ।
 ।

 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।

 मथो रक्षसां – तां प्रजातिं – द्वाभ्यां – तं कालेकाले नवसप्तिः)
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।
 ।

First and Last Word 3rd Ashtakam 3rd Prapaatakam :-। (प्रत्युष्ट् – शुचैवैनमर्पयति)

॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठकः समाप्तः ॥

तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - (TB 3.3)

Details of Dasini & Vaakyams for Ashtakam 3 Prapaatakam 3 (TB 3.3)

Ashtakani 3 i Tapaatakani 3 (10 3.3)		
	Daslni	Vaakyams
Anuvakam 1	5	55
Anuvakam 2	5	56
Anuvakam 3	5	50
Anuvakam 4	6	66
Anuvakam 5	5	52
Anuvakam 6	11	116
Anuvakam 7	11	113
Anuvakam 8	11	114
Anuvakam 9	12	120
Anuvakam 10	4	41
Anuvakam 11	4	40
Total →	79	823

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.4 तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः – पुरुषमेधः

3.4.1 to 3.4.19 - पुरुषमेधः

T.B.3.4.1.1

| पाप्मने क्लीबम् । आक्रयायायोगूम् । कामाय पु७श्चलूम् । अतिक्रुष्टाय मागधम् ॥ 1 (10) (A1)

T.B.3.4.2.1

गीताय सूतम् । नृताय शैलूषम् । धर्माय सभाचरम् । नर्माय रेभम् । निरिष्ठायै भीमलम् । हसाय कारिम् । आनन्दाय स्त्रीषखम् । प्रमुदे कुमारीपुत्रम् । मेधायै रथकारम् । धर्याय तक्षाणम् ॥ 2 (10) (A2)

```
T.B.3.4.3.1
श्रमाय कौलालम् । मायायै कार्मारम् । रूपाय मणिकारम् ।
राभे वपम् । शरव्याया इषुकारम् । हेत्यै धन्वकारम् ।
कर्मणे ज्याकारम् । दिष्टायं रज्जुसर्गम् । मृत्यवे मृगयुम् ।
ा
अन्तकाय श्वनितं ॥ 3 (10) (A3)
T.B.3.4.4.1
सन्धये जारम् । गेहायोपपतिम् । निर्.ऋत्यै परिवित्तम् ।
्। । । । । । । आत्यै परिविविदानम् । अराद्ध्यै दिधिषूपतिम् । पवित्राय भिषजम् ।
प्रज्ञानाय नक्षत्रदर् राम् । निष्कृत्यै पेशस्कारीम् । बलायो पदाम् ।
। ॥
वर्णायानूरुधम् ॥ ४ (10) (A4)
T.B.3.4.5.1
नदीभ्यः पौञ्जिष्टम् । ऋक्षीकाभ्यो नैषादम् । पुरुषव्याघ्राय दुर्मदम् ।
प्रयुद्भ्य उन्मत्तम् । गन्धर्वाफ्सराभ्यो व्रात्यम् ।
सर्पदेवजनेभ्यो ऽप्रतिपदम् । अवेभ्यः कितवम् ।
इर्यताया अकितवम् । पिशाचेभ्यो बिदलकारम् ।
यातुधानेभ्यः कण्टककारम् ॥ 5 (10) (A5)
```

```
T.B.3.4.6.1
उथ्सादेभ्यः कुब्जम् । प्रमुदे वामनम् । द्वार्भ्यः स्नामम् ।
स्वप्नायान्धम् । अधर्माय बधिरम् । संज्ञानाय स्मरकारीम् ।
प्रकामोद्यायोपसदम् । आशिक्षायै प्रश्निनम् ।
उपशिक्षायां अभिप्रिश्निनम्।
मर्यादायै प्रश्नविवाकम् ॥ 6 (10) (A6)
T.B.3.4.7.1
ऋत्यै स्तेनहृदयम् । वैरहत्याय पिशुनम् । विवित्त्यै क्षतारम् ।
। । । ।
औपद्रष्टाय संग्रहीतारम् । बलायानुचरम् । भूम्ने परिष्कन्दम् ।
। ।
प्रियाय प्रियवादिनम् । अरिष्ट्या अश्वसादम् ।
मेधाय वासः पल्पूलीम् । प्रकामायं रजयित्रीम् ॥ 7 (10) (A7)
T.B.3.4.8.1
भायै दार्वाहारम् । प्रभाया आग्नेन्थम् । नाकस्य पृष्ठायाभिषेक्तारम् ।
ब्रद्ध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णेगम् । देवलोकाय पेशितारम् ।
मनुष्यलोकाय प्रकरितारम् । सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेकारम् ।
। । ॥
अवर्त्ये वधायोपमन्थितारम् ।
```

```
स्वर्गाय लोकाय भागदुघम्।
वर्.षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम् ॥ 8 (10) (A8)
T.B.3.4.9.1
ा। ।
अर्मेभ्यो हस्तिपम् । जवायाश्वपम् । पुष्ट्यै गोपालम् ।
तेजसेऽजपालम् । वीर्यायाविपालम् । इरायै कीनाशम् ।
कीलालाय सुराकारम् । भद्राय गृहपम् । श्रेयसे वित्तधम् ।
अद्ध्यक्षायानुक्षत्तारम् ॥ ९ (10) (A9)
T.B.3.4.10.1
मन्यवेऽयस्तापम् । क्रोधाय निसरम् । शोकायाभिसरम् ।
उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम् । योगाय योक्तारम् ।
। । ।
क्षेमाय विमोक्तारम् । वपुषे मानस्कृतम् । शीलायाञ्जनीकारम् ।
निर्.ऋत्यै कोशकारीम् । यमायासूम् ॥ 10 (10) (A10)
T.B.3.4.11.1
यम्यै यमसूम् । अथर्वभ्योऽवतोकाम् । सम्वथ्सराय पर्यारिणीम् ।
परिवथ्सरायाविजाताम् । इदावथ्सरायापस्कद्वरीम् ।
इद्रथ्सरायातीत्वरीम् । वथ्सराय विजर्जराम् ।
```

```
सर्वंथ्सराय पलिक्नीम् । वनाय वनपम् ।
अन्यतोरण्याय दावपम् ॥ 11 (10) (A11)
T.B.3.4.12.1
सरोभ्यो धैवरम् । वेशन्ताभ्यो दाशम् । उपस्थावरीभ्यो बैन्दम् ।
नड्वलाभ्यः शौष्कलम् । पार्याय कैवर्तम् । अवार्याय मार्गारम् ।
तीर्थेभ्य आन्दम् । विषमेभ्यो मैनालम् । स्वनेभ्यः पर्णकम् ।
गुहाभ्यः किरातम् । सानुभ्यो जम्भकम् ।
पर्वतेभ्यः किं पूरुषम् ॥ 12 (12) (A12)
T.B.3.4.13.1
प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम् । घोषाय भषम् । अन्ताय बहुवादिनम् ।
अनन्ताय मूकम् । महसे वीणावादम् । क्रोशाय तूणवद्ध्मम् ।
आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम् । अवरस्पराय राङ्खद्ध्मम् ।
ऋभुभ्योऽजिनसन्धायम् । साद्ध्येभ्यश्चर्मम्णम् ॥ 13 (10) (A13)
T.B.3.4.14.1
बीभथ्सायै पौल्कसम् । भूत्यै जागरणम् । अभूत्यै स्वपनम् ।
तुलायै वाणिजम् । वर्णाय हिरण्यकारम् ।
```

```
तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - (TB 3.4)
```

विश्वेभ्यो देवेभ्यः सिद्ध्मलम् । पश्चाद् –दोषायं ग्लावम् । ऋत्यै जनवादिनम् । व्यृद्ध्या अपगल्भम् । स्थ्रायं प्रच्छिदम् ॥ 14 (10) (A14)

T.B.3.4.15.1
हसाय पुःश्चलूमालभते । वीणावादं गणकं गीताय । यादसे शाबुल्याम् । नर्माय भद्रवतीम् । तूणवद्धमं ग्रामण्यं पाणिसंघातं नृत्ताय । मोदायानुक्रोशिकम् । आनन्दायं तलवम् ॥ 15 (७) (A15)

T.B.3.4.16.1

अक्षराजाय कितवम् । कृताय सभाविनम् । त्रेताया आदिनवद्र्.शम् । द्वापराय बिहः सदम् । कलये सभास्थाणुम् । दुष्कृताय चरकाचार्यम् । अद्ध्वने ब्रह्मचारिणम् । पिशाचेभ्यः सैलगम् । पिपासायै गोव्यच्छम् । निर्.ऋत्यै गोघातम् । क्षुधे गोविकर्तम् । क्षुतृष्णाभ्यां तम् । यो गां विकृन्तन्तं मार्सं भिक्षमाण उपतिष्ठते ॥ 16 (13) (A16)

```
T.B.3.4.17.1
भूम्यै पीठसर्पिणमालभते । अग्नयेऽ्सलम् । वायवे चाण्डालम् ।
। । । । । । अन्तरिक्षाय वर्शनर्तिनम् । दिवे खलतिम् । सूर्याय हर्यक्षम् ।
। । । ।
चन्द्रमसे मिर्मिरम् । नक्षत्रेभ्यः किलासम् । अहे शुक्लं पिङ्गलम् ।
गित्रयै कृष्णं पिङ्गाक्षम् ॥ 17 (10) (A17)
T.B.3.4.18.1
वाचे पुरुषमालभते । प्राणमपानं ँव्यानमुदान ए समानं तान्. वायवे ।
। । । । । । ।
सूर्याय चक्षुरालभते । मनश्चन्द्रमसे । दिग्म्यः श्रोत्रम् ।
प्रजापतये पुरुषम् ॥ 18 (6) (A18)
T.B.3.4.19.1
अथैतानरूपेभ्य आलभते । अतिहरूव-मतिदीर्घम् ।
अतिकृशमत्यण्सलम् । अतिशुक्ल-मतिकृष्णम् ।
अतिश्लक्ष्ण-मतिलोमशम् । अतिकिरिट-मतिदन्तुरम् ।
अतिमिर्मिर-मतिमेमिषम् । आञ्चायै जामिम् ।
प्रतीक्षायें कुमारीम् ॥ 19 (9) (A19)
```

तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - (TB 3.4)

 Prapaataka Korvai with starting Words of 1 to 19 Anuvaakams:

 (ब्रह्मणे - गीताय - श्रमाय - सन्धये - नदीभ्य - उथ्सादेभ्य

 ऋत्यै - भाया - अर्मभ्यो - मन्यवे - यम्यै दश दश - सरोभ्यो

 इत्ये - भाया - अर्मभ्यो - मन्यवे - यम्यै दश दश - सरोभ्यो

 इत्ये - प्रतिश्रुत्कायै - बीभ्थ्सायै दश दश - हसाय सप्ता

 श्राजाय त्रयोदश - भूम्यै दश - वाचे षडथ - नवैकाश

 विण्शतिः)

Korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-। । । (ब्रह्मणे – यम्यै नवदश)

First and Last Word 3rd Ashtakam 4th Prapaatakam :-। (ब्रह्मणे – कुमारीम्)

॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थ प्रपाठकः

समाप्तः ॥

<u>Details of Dasini & Vaakyams for</u> <u>Ashtakam 3, Prapaatakam 4 (TB 3.4)</u>

	Dasini Dasini	Vaakyams
Anuvakam 1	1	10
Anuvakam 2	1	10
Anuvakam 3	1	10
Anuvakam 4	1	10
Anuvakam 5	1	10
Anuvakam 6	1	10
Anuvakam 7	1	10
Anuvakam 8	1	10
Anuvakam 9	1	10
Anuvakam 10	1	10
Anuvakam 11	1	10
Anuvakam 12	1	12
Anuvakam 13	1	10
Anuvakam 14	1	10
Anuvakam 15	1	7
Anuvakam 16	1	13
Anuvakam 17	1	10
Anuvakam 18	1	6
Anuvakam 19	1	9
Total →	19	187

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.5 तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः – इष्टिहौत्रम्

3.5.1 अनुवाकं 1 – होतुर्जपः पुरस्ताथ् सामिधेनीनाम्

T.B.3.5.1.1

सत्यं प्रपद्ये । ऋतं प्रपद्ये । अमृतं प्रपद्ये ।

प्रजापतेः प्रियां तनुवमनार्तां प्रपद्ये । इदमहं पञ्चद्दशेन वज्रेण ।

द्विषन्तं भ्रातृव्यमवक्रामामि । योऽस्मान् द्वेष्टि । यं च वयं द्विष्मः ।

भूर्भुवः सुवः । हिम् ॥ 1 (10) (सत्यं दश) (A1)

3.5.2 <u>अनुवाकं 2 – सामिधेनीम्रन्वाह</u>

T.B.3.5.2.1

प्र वो वाजा अभिद्यवः । हिविष्मन्तो घृताच्या ।
देवाञ्जिगाति सुम्नयुः ॥ अग्न आयाहि वीतये । गृणानो हव्यदातये ।
नि होता सिथ्स बर्.हिषि ॥ तं त्वा सिमिद्धिरङ्गिरः ।
घृतेन वद्र्धयामिस । बृहच्छोचा यविष्ठ्य ॥
स नः पृथु श्रवाय्यम् । 2 (10)

```
T.B.3.5.2.2
अच्छा देव विवासिस । बृहदग्ने सुवीर्यम् ॥ ईडेन्यो नमस्यस्तिरः ।
तमा एसि दर् ज्ञातः । समग्निरिद्ध्यते वृषा ॥
वृषो अग्निः समिद्ध्यते । अश्वो न देववाहनः ।
त्र हिविष्मन्त ईडते ॥ वृषणं त्वा वयं वृषत्र ।
वषाणः समिधीमहि । 3 (10)
T.B.3.5.2.3
अग्ने दीद्यतं बृहत् ॥ अग्निं दूतं वृणीमहे । होतारं विश्ववेदसम् ।
। ॥ ।
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ समिद्ध्यमानो अद्ध्वरे ।
अग्निः पावक ईड्यः । शोचिष्केशस्तमीमहे ॥ समिद्धो अग्न आहुत ।
देवान्. यक्षि स्वद्ध्वर । त्व ए हि हव्यवाडिस ()॥
त्वं वरुण उत मित्रो अग्ने । त्वां वद्धन्ति मतिभिवसिष्ठाः ।
त्वे वसु सुषणनानि सन्तु । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ४ (17)
(श्रवाय्य – मिधीम – ह्यसि सप्त च) (A2)
```

अनुवाकं 3 – प्ररमुक्त्वा निविदोऽनुच्य देवता आवाहयति 3.5.3 T.B.3.5.3.1 अग्ने महा एं असि ब्राह्मण भारत । असावसौ ॥ देवेब्ह्रो मन्विद्धः । ऋषिष्ट्रतो विप्रानुमदितः । कविशस्तो ब्रह्मस्ट्रितो घृताहवनः । प्रणीर्-यज्ञानाम् । रथीरद्ध्वराणाम् । अतूर्तो होता । तूर्णिर्.हव्यवाट् । आस्पात्रं जुहूर्-देवानाम् । 5 (10) T.B.3.5.3.2 चमसो देवपानः । अराज् इवाग्ने नेमिर्देवालस्त्वं परिभूरसि । आवह देवान्. यजमानाय ॥ अग्निमग्न आवह । सोममावह । अग्निमावह । प्रजापतिमावह । अग्नीषोमावावह । इन्द्राग्नी आवह । इन्द्रमावह ()। महेन्द्रमावह। देवा ए आज्यपा ए आवह। अग्नि ए होत्रायावह । स्वं महिमानमावह । आ चाग्ने देवान्. वह । सुयजा च यज जातवेदः ॥ ६ (१६) (देवाना-मिन्द्रमावह षट्च) (A3) अनुवाकं 4 - सूचावादापयति T.B.3.5.4.1 अग्निर्. होता वेत्वग्निः । होत्रं वैतु प्रावित्रम् । स्मो वयम् । । । । साधु ते यजमान देवता । घृतवती-मद्ध्वर्यो सुचमाऽस्यस्व ।

```
देवायुवं विश्ववाराम् । ईडामहै देवा ए ईडेन्यान् ।
नमस्याम नमस्यान् । यजाम यज्ञियान् ॥ 7 (9)
(अग्निर्. होता नवं) (८४)
           <u>अनुवाकं 5 – प्रयाजाः</u>
T.B.3.5.5.1
समिधो अग्न आज्यस्य वियन्तु । तनूनपादग्न आज्यस्य वेतु ।
इडो अंग्न आज्यस्य वियन्तु । बर्.हिरंग्न आज्यस्य वेतु ।
स्वाहाऽग्निम् । स्वाहा सोमम् । स्वाहाऽग्निम् । स्वाहा प्रजापतिम् ।
स्वाहाऽग्नीषोमौ । स्वाहेन्द्राग्नी () । स्वाहेन्द्रम् । स्वाहा महेन्द्रम् ।
स्वाहा देवा ् आज्यपान् । स्वाहाऽग्नि ् होत्राज्जुषाणाः ।
अग्न आज्यस्य वियन्तु ॥ ८ (15) (इन्द्राग्नी पञ्च च) (A5)
            अनुवाकं 6 - अज्यभागयोः पुरोनुवाक्ये
T.B.3.5.6.1
अग्निर्-वृत्राणि जङ्घनत् । द्रविणस्युर्-विपन्यया ।
समिद्धः शुक्र आहुतः । जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु ।
```

त्व ए सोमासि सत्पतिः । त्व ए राजोत वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः । जुषाणः सोम आज्यस्य हिवषो वेतु । अग्निः प्रतेन जन्मना । शुम्भानस्तनुव स्वाम् ()। कविर्-विप्रेण वावृधे । जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु । सोम गीर्भिष्ट्वा वयम् । वद्र्धयामो वचोविदः । सुमृडीको न आविश। जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु ॥ 9 (16) (स्वार् षट्च) (A6) <u>अनुवाकं ७ – हविषां याज्यानुवाक्याः</u> T.B.3.5.7.1 अग्निर्-मूद्धां दिवः ककुत् । पतिः पृथिव्या अयम् । अपार् रेतार्सि जिन्वति । भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता । यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः । दिवि मूद्र्धानं दिधषे सुवर्.षाम् । । । जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम् । प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः ।

विश्वा जातानि परि ता बभूव । यत्–कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु । 10 (10) T.B.3.5.7.2 वय स्याम पतयो रयीणाम् । स वेद पुत्रः पितर एस मातरम् । स सूनुर्भुवथ्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्ष ए स सुवः। स विश्वा भुवो अभवथ्स आऽभवत् । अग्नीषोमा सर्वेदसा । सहूती वनतं गिरः । सं देवत्रा बभूवथुः । युवमेतानि दिवि रोचनानि । अग्निश्च सोम सक्रत् अधत्तम् । 11 (10) T.B.3.5.7.3 युवर् सिन्धूर् रभिशस्ते-खद्यात् । अग्नीषोमा-वमुञ्चतं गृभीतान् । इन्द्राग्नी रोचना दिवः । परि वाजेषु भूषथः । तद्वां चेति प्रवीर्यम् । इनथद्वृत्रमुत सनोति वाजम् । इन्द्रा यो अग्नी सहुरी सपर्यात् । इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरेः । सहस्तमा सहसा वाजयन्ता । एन्द्र सानसि 🗸 रियम् । 12 (10)

```
T.B.3.5.7.4
प्रससाहिषे पुरुहूत शत्रून् । ज्येष्ठस्ते शुष्म इह गतिरस्तु ।
इन्द्राभर दक्षिणेना वसूनि । पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम् ।
महा एं इन्द्रो य ओजसा । पर्जन्यो वृष्टिमा एं इव ।
स्तोमैर्वथ्सस्य वावृधे । महां इन्द्रो नृवदाचर्.षणिप्राः । 13 (10)
T.B.3.5.7.5
उत द्विबर्.हा अमिनः सहोभिः । अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्याय ।
उरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् । पिप्रीहि देवा ् उशतो यविष्ठ ।
विद्वां ऋतू ्र. ऋतुपते यजेह । ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने ।
त्वण् होतॄणामस्यायजिष्ठः ॥ अग्नि७ स्विष्टकृतम् ।
अयांडग्निरग्नेः प्रिया धामानि ।
अयादथ्सोमस्य प्रिया धामानि । 14 (10)
T.B.3.5.7.6
ा । । । । । अयाङ्ग्रेश प्रिया धामानि । अयाङ्ग्रजापतेः प्रिया धामानि ।
अयाडग्नीषोमयोः प्रिया धामानि । अयाडिन्द्राग्नियोः प्रिया धामानि ।
```

```
ा । । । । । । । । । । । । अयाडिन्द्रस्य प्रिया धामानि । अयाण्महेन्द्रस्य प्रिया धामानि ।
अयाड्देवाना-माज्यपानां प्रिया धामानि ।
यक्षदग्नेर्. होतुः प्रिया धामानि । यक्षथ्स्वं महिमानम् ।
आयजतामेज्या इषः ()। कृणोतु सो अद्ध्वरा जातवेदाः।
जुषता एं हिवः । अग्ने यदद्य विशो अद्ध्वरस्य होतः ।
पावक शोचे वेष्ट्व ए हि यज्वा । ऋता यजासि महिना वि यद्भूः ।
हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य ॥ 15 (16)
(अस्त्व – धत्तर् – रियं – चर्.षणिप्राः – सोमस्य प्रिया धामा –
नीषः षट्च) (A7)
            <u>अनुवाकं 8 – इडोपाह्वानाम्</u>
T.B.3.5.8.1
उपहूत ए रथन्तर ए सह पृथिव्या।
उप मा रथन्तर ए सह पृथिव्या ह्वयताम् ।
उपहृतं वामदेव्य ए सहान्तरिक्षेण ।
उप मा वामदेव्य ए सहान्तरिक्षेण ह्वयताम् । उप हूतं बृहथ्सह दिवा ।
उप मा बृहथ्सह दिवा ह्वयताम् । उपहृताः सप्त होत्राः ।
```

```
तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - (TB 3.5)
```

उप मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम् । उपहूता धेनुः सहर्षभा । उप मा धेनुः सहर्षभा ह्वयताम् । 16 (10) T.B.3.5.8.2 ा । । ॥ । उपहूर्तो भक्षः सखा । उप मा भक्षः सखा ह्वयताम् । उपहूताँ(4) हो । इडोपहूता । उपहूतेडा । उपो अस्मां इंडा ह्वयताम् । इंडोपहूता । उपहूतेडा । मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम् । **17 (10)** T.B.3.5.8.3 दैव्या अद्ध्वर्यव उपहूताः । उपहूता मनुष्याः । य इमं यज्ञमवान् । ये यज्ञपतिं वद्धान् । उपहूते द्यावापृथिवी । पूर्वजे ऋतावरी । देवी देवपुत्रे । उपहूतोऽयं यजमानः । उत्तरस्यां देवयज्याया-मुपहूतः । भूयसि हविष्करण उपहूतः ()। दिव्ये धामन्नुपहूतः। इदं में देवा हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूतः । विश्वमस्य प्रियमुपहूतम् । विश्वस्य प्रियस्योपहूतस्योपहूतः ॥ 18 (14) (सहर्षमा ह्रयता – मुपहूत ए – हविष्करण उपहूतश्चत्वारि च) (A8)

3.5.9 <u>अनुवाकं 9 – अनुयाजाः</u>

T.B.3.5.9.1

देवं बर्.हिः । वसुवने वसुधेयस्य वेतु । देवो नग्ञाण् सः ।

वसुवने वसुधेयस्य वेतु । देवो अग्निः स्विष्टकृत् ।

सुद्रविणा मन्द्रः कविः । सत्यमन्माऽऽयजी होता ।

होतुर्. होतुरायजीयान् । अग्ने यान्—देवानयाट् । याण् अपिप्रेः ()।

ये ते होन्ने अमथ्सत । ताण् सस्मनुषीण् होन्नां देवं गुमाम् ।

दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम् । स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः ।

वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि ॥ 19 (15)

(अपिप्रेः पञ्च च) (A9)

3.5.10 <u>अनुवाकं 10 – सूक्तावाकः</u>

T.B.3.5.10.1

शंगये जीरदानू । अत्रस्नू अप्रवेदे । उरुगव्यूती अभयं कृतौ । 20 (10) T.B.3.5.10.2 वृष्टिद्यावा रीत्यापा । शम्भुवौ मयोभुवौ । ऊर्जस्वती च पयस्वती च । सूपचरणा च स्वधिचरणा च । तयोराविदि ॥ अग्निरिद्धं हविरजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । सोम इद्ध हविरजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । अग्निरिद*्* हविरजुषत । **21 (10)** T.B.3.5.10.3 अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । प्रजापतिरिदण् हविरजुषत । । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । अग्नीषोमाविद्ण् हविरजुषेताम् । अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम् । इन्द्राग्नी इद्ध् हविरजुषेताम् । ा । । । । । अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम् । इन्द्र इदण् हविरजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । महेन्द्र इद*्* हविरजुषत । **22 (10)**

T.B.3.5.10.4 । । । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । देवा आज्यपा आज्यमजुषन्त । अवीवृधन्त महो ज्यायोऽक्रत । अग्निर्.होत्रेणेद्ध् हविरंजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । अस्यामृध—ब्होत्रायां देवंगमायाम् । आशास्तेऽयं ँयजमानोऽसौ ॥ आयुराशास्ते । सुप्रजास्त्व–माशास्ते । सजातवनस्या-माशास्ते । 23 (10) T.B.3.5.10.5 ा । । । । उत्तरां देवयज्या–माशास्ते । भूयो हविष्करण–माशास्ते । विश्वं धामाशास्ते । विश्वं प्रियमाशास्ते । यदनेन हविषा ऽऽशास्ते । तद्श्यात् – तदृद्ध्यात् । तदस्मै देवा रासन्ताम् । तदग्निर्-देवो देवेभ्यो वनते । वयमग्नेर् मानुषाः । इष्टं च वीतं च ()। उभे च नो द्यावापृथिवी अङ्हसस्पाताम्। इह गतिर्-वामस्येदं च । नमो देवेभ्यः ॥ 24 (13) । (अभयंकृतावकृ – ताग्निरिद्धः हविरजुषत – महेन्द्र इद्धः । हविरजुषत – सजातवनस्यामाशास्ते – वीतं च त्रीणि च) (A10)

```
3.5.11 <u>अनुवाकं 11 – शंयुवाकः</u>
<u>T.B.3.5.11.1</u>
```

तच्छं योरा वृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये ।

॥ ॥ ॥
दैवी स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर् मानुषेभ्यः ।

ऊद्ध्वं जिगातु भेषजम्।

रां नो अस्तु द्विपदे । रां चतुष्पदे ॥ **25 (8) (तच्छुं "योर्ष्टौ)** (A11)

3.5.12 <u>अनुवाकं 12 - पत्नीसंयाजानां याज्यानुवाक्याः</u>

T.B.3.5.12.1

"आ प्यायस्व{1}" "सं ते {2}" ॥

"इह त्वष्टारमग्रियं{3}" "तन्नस्तुरीपम् {4}" ॥

देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः । प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये ।

याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते ।

ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत ॥ उत ग्ना वियन्तु देवपत्नीः ।

इन्द्राण्यग्नाय्यश्विनी राट्। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु।

वियन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम् () ॥ 26 (10)

```
T.B.3.5.12.2
———— । । । । । । अग्निर्. होता गृहपतिः स राजा । विश्वा वेद जनिमा जातवेदाः ।
देवानामुत यो मर्त्यानाम् । यजिष्ठः स प्रयजतामृतावा ॥
वयमु त्वा गृहपते जनानाम् । अग्ने अकर्म समिधा बृहन्तम् ।
अस्थूरिणो गार्.हंपत्यानि सन्तु ।
तिग्मेन नस्तेजसा सर्शिशाधि ॥ 27 (8)
(जनीना – +मष्टौ च) (A12)
           अनुवाकं 13 - प्रतीसंयाजे सोमाह्वानम्
T.B.3.5.13.1
उपहूत ए रथन्तर ए सह पृथिव्या।
उप मा रथन्तर एं सह पृथिव्या ह्वयताम्।
उपहृतं वामदेव्य ए सहान्तरिक्षेण।
उप मा वामदेव्य ए सहान्तरिक्षेण ह्वयताम् । उपहृतं बृहथ्सह दिवा ।
उप मा बृहथ्सह दिवा ह्वयताम् । उपहूताः सप्त होत्राः ।
उप मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम् । उपहूता धेनुः सहर्षंभा ।
उप मा धेनुः सहर्षभा ह्वयताम् । 28 (10)
```

```
T.B.3.5.13.2
इडोपहूता । उपहूतेडा । उपो अस्मा ए इडा ह्वयताम् ।
इडोपहूता । उपहूतेडा । मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी ।
ब्रह्म देवकृतमुपहूतम् । 29 (10)
T.B.3.5.13.3
दैव्या अद्ध्वर्यव उपहूताः । उपहूता मनुष्याः । य इमं यज्ञमवान् ।
ये यज्ञपत्नीं वद्धान् । उपहृते द्यावापृथिवी । पूर्वजे ऋतावरी ।
देवी देवपुत्रे । उपहूतेयं यजमाना । इन्द्राणीवाविधवा ।
अदितिरिव सुपुत्रा ()। उत्तरस्यां देवयज्याया-मुपहूता।
भूयसि हविष्करण उपहूता । दिव्ये धामनुपहूता ।
इदं मे देवा हविर्-जुषन्तामिति
तस्मिन्-नुपहृता । विश्वमस्याः प्रियमुपहृतम् ।
विश्वस्य प्रियस्योपहूतस्योपहूता ॥ 30 (16)
्र
(सहर् षभा ह्वयता – मुपहूतर् – सुपुत्रा षट्च) (A13)
```

Korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-। । (सृत्यं – वय७ स्याम – वृष्टिद्यावा त्रिज्ञात्)

First and Last Word 3rd Ashtakam 5th Prapaatakam :-। (स्त्य-मुपहूता)

> । ॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके

पञ्चम प्रपाठकः समाप्तः ॥

```
Appendix (of expansions)
<u>T.B.3.5.12.1 – "आ प्यायस्व {1}" "सं</u> ते {2}"
आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियं ।
भवा वाजस्य सङ्गर्थे ॥ {1}
मं ते पया थ्रा समु यन्तु वाजाः सं ँवृष्णिया – न्यभिमातिषाहः ।
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवा 🕹 स्युत्तमानि धिष्व ॥ {2}
(Both {1} and {2} appearing in TS 4.2.7.4)
<u>T.B.3.5.12.1 – "इह त्वष्टारमग्रियं {3}" "तन्नस्तुरीपम् {4}"</u>
तन्नस्तुरीपमध पोषयिलु देव त्वष्टर्वि रराणः स्यस्व ।
यतो वीरः कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः ॥ {4}
(Both {3} and {4} appearing in TS 3.1.11.1)
```

Details of Dasini & Vaakyams for Ashtakam 3, Prapaatakam 5 (TB 3.5)

rapaatanai	
Dasini	Vaakyams
1	10
3	37
2	26
1	9
1	15
1	16
6	66
3	34
1	15
5	53
1	8
2	18
3	36
30	343
	Dasini 1 3 2 1 1 1 5 1 2 3

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

3.6 तृतीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः – पशुहौत्रम् 3.6.1 <u>अनुवाकं 1 – यूपसंस्काराः</u>

T.B.3.6.1.1
अञ्जित्ति त्वामद्ध्वरे देवयन्तः । वनस्पते मधुना दैव्येन ।
यदूद्ध्वस्तिष्ठाद् – द्रविणेह धत्तात् । यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे ॥
उच्छ्रयस्व वनस्पते । वर्ष्मन् पृथिव्या अधि । सुमिती मीयमानः ।
वर्चोधा यज्ञवाहसे ॥ समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात् ।
ब्रह्म वन्वानो अजर्ण् सुवीरम् । 1 (10)

T.B.3.6.1.2

आरे अस्मदमितं बाधमानः । उच्छ्रयस्व महते सौभगाय ॥
जद्ध्वं ऊषुण ऊतये । तिष्ठा देवो न सिवता ।
ऊद्ध्वं वाजस्य सिनता यदञ्जिभिः । वाघद्भिर्-विह्वयामहे ॥
जद्ध्वं नः पाह्य एहसो नि केतुना । विश्व ए समित्रणं दह ।
कृधी न ऊद्ध्वं ञ्च रथाय जीवसे । विदा देवेषु नो दुवः ॥ 2 (10)

```
T.B.3.6.1.3
ा ।
जातो जायते सुदिनत्वे अह्नाम् । समर्य आ विदथे वद्र्धमानः ।
पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा । देवया विप्र उदियर्ति वाचम् ॥
युवा सुवासाः परिवीत आगात् । स उ श्रेयान् भवति जायमानः ।
तं धीरासः कवय उन्नयन्ति । स्वाधियो मनसा देवयन्तः ॥
पृथुपाजा अमर्त्यः । घृतनिर्णिख् –स्वाहुतः ( ) । 3 (10)
T.B.3.6.1.4
अग्निर्–यज्ञस्यं हव्यवाट् ॥ तुं सबाधो यतसुंचः ।
। । । ।
इत्था धिया यज्ञवन्तः । आचकुरग्नि–मूतये ॥
त्वं वरुण उत मित्रो अग्ने । त्वां वद्र्धन्ति मतिभिर्-वसिष्ठाः ।
त्वे वसु सुषणनानि सन्तु ।
यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ 4 (8)
(सुवीरं – दुवः – स्वाहुतो – +ऽष्टौ च) (A1)
```

3.6.2 <u>अनुवाकं 2 - प्रयाजविषया मैत्रावरुणप्रैषाः</u>

T.B.3.6.2.1 होता यक्षदिग्नि समिधा सुषिमधा समिद्धं नाभा पृथिव्याः संगर्थे वामस्य । वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षत्-तनूनपात-मदितेर्-गर्भं भुवनस्य गोपाम्। मद्ध्वाऽद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनकु वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षन्-नराञा एसं नृशस्त्रं नृ एः प्रणेत्रम् । गोभिर्-वपावान्थ्-स्याद्-वीरैः शक्तीवान्-रथैः प्रथमयावा । हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो देवा 🗸 आवक्षद्-दूतो ह्यवाडम्रः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो देवहू तिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षद्-बर्.हिः सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन्. यज्ञे वि च प्र च प्रथता स्वासस्थं देवेभ्यः।

एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ 5 (10) T.B.3.6.2.2 न्। । । । । । । । । । होता यक्षद्–दुर ऋष्वाः कवष्योऽकोषधावनी–रुदाताभिर्–जिहतां ँवि पक्षोभिः श्रयन्ताम् । सुप्रायणा अस्मिन्. यज्ञे विश्रयन्ता-मृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षदुषासानका बृहती सुपेशसा नृ्ः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने । स्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्.हिः सीदतां वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ होता यक्षद्–दैव्या होतारा मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा । ा । स्वष्टमद्यान्यः करदिषा स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ ा । । । । । होता यक्षत्–तिस्रो देवीरपसामपस्तमा अच्छिद्र–मद्येदमप–स्तन्वताम् । देवेभ्यो देवीर्-देवमपो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥

पुरुरूपमकामकर् ज्ञान ए सुपोषः पोषैः स्याथ् सुवीरो वीरैर्-वेत्वाज्यस्य होतर्यज ()॥ होता यक्षद्-वनस्पति-मुपावस्रक्षब्धियो जोष्टार्ण् शशमन्नरः । स्वदाथ् स्वधितिर्. ऋतुथाऽद्य देवो देवेभ्यो हव्याऽवाड्-वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ । । । । होता यक्षदग्नि स्वाहाऽऽज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकाना ॥ स्वाहा स्वाहा कृतीना स्वाहा हव्यस्कीनाम्। आज्यस्य वियन्तु होतर्यज ॥ 6 (14) , (प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज – सुवीरो वीरैर् वेत्वाज्यस्य होतर्यज चत्वारि च) (A2)

Special Korvai

(अग्निं तनूनपातं नग्रश्समग्निमिड ईडितो बर्.हिर्दुर उषासानका

(अग्निं तनूनपातं नग्रश्समग्निमिड ईडितो बर्.हिर्दुर उषासानका

दैव्या तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पितमग्निम्)

(पञ्च वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको वियन्तु

होतर्यज)

3.6.3 अनुवाकं 3 – आप्रिय प्रयाजानां याज्याः

प्ति.3.6.3.1

समिद्धो अद्य मनुषो दुगेणे। देवो देवान्. यजिस जातवेदः।

आ च वह मित्रमह−श्चिकित्वान्। त्वं दूतः क्विरिस् प्रचेताः॥

तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्। मद्ध्वा समञ्जन्थ् स्वदया सुजिह्व।

मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्न्। देवत्रा च कृणुह्यद्ध्वरं नः॥

नग्रश्सस्य महिमानमेषाम्। उपस्तोषाम यज्ञतस्य यज्ञैः। ७ (10)

Т.В.3.6.3.2

ते सुक्रतवः शुचयो धियंधाः। स्वदन्तु देवा उभयानि ह्व्या॥

आजुह्वान् ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्ने वसुभिः स्जोषाः।

त्वं देवानामिस यह्व होता। स एनान्. यक्षीषितो यजीयान्॥

```
तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः - (TB 3.6)
```

प्राचीनं बर्.हिः प्रदिशा पृथिव्याः । वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अहाम् । व्यु प्रथते वित्रं वरीयः । देवेभ्यो अदितये स्योनम् ॥ **८ (10)**

T.B.3.6.3.3

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम् । पतिभ्यो नजनयः शुम्भमानाः ।

देवीर्द्वारो बृहतीर्-विश्वमिन्वाः । देवेभ्यो भवथ सुप्रायणाः ॥

आ सुष्वयन्ती यज्ते उपाके । उषासानका सदतां नि योनौ ।

दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे । अधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने ॥

दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा ।

मिमाना यज्ञं मनुषो यजद्ध्यै । 9 (10)

T.B.3.6.3.4

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू । प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥
प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू । प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥
आनो यज्ञं भारती तूयमेतु । इडा मनुष्वदिह चेतयन्ती ।
तिस्रो देवीर्-बर्.हिरेद्ध स्योनम् । सरस्वती स्वपसः सदन्तु ॥
य इमे द्यावापृथिवी जनित्री । रूपैरपि श्राद्-भुवनानि विश्वा ।
तमद्य होतरिषितो यजीयान् ।
देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान् () ॥ 10 (10)

```
T.B.3.6.3.5
उपावसृजत्-त्मन्या समञ्जन्न् । देवानां पाथ ऋतुथा हवी ७ षि ।
वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः । स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥
सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम् । अग्निर्-देवाना-मभवत्-पुरोगाः ।
अस्य होतुः प्रदिश्यृतस्य वाचि ।
स्वाहाकृत्र ् हविरदन्तु देवाः ॥ 11 (8)
(यज़ै: - स्योनं - यजदृध्यै - विद्वान - +ष्टौ च) (A3)
      3.6.4 अनुवाकं 4 - पर्यग्निकरणीया ऋचः
T.B.3.6.4.1
अग्निर्. होतां नो अद्ध्वरे । वाजी सन्-परिणीयते ।
वेवो देवेषु यज्ञियः ॥ परि त्रिविष्ट्यद्ध्वरम् । यात्यग्नी रथीरिव ।
आ देवेषु प्रयो दधत् ॥ परि वाजपतिः कविः ।
अग्निर्. हव्या न्यक्रमीत्।
दधद्-रत्नानि दाशुषे ॥ 12 (9) (अग्निर् होता नो नव) (A4)
```

3.6.5 <u>अनुवाकं 5 — मैत्रावरुणप्रैषः</u>

T.B.3.6.5.1

| अजैदिग्नः । असन्द्वाजं नि । देवो देवेभ्यो ह्व्याऽवाट् ।
| प्राञ्जोभिर्. हिन्वानः । धेनाभिः कल्पमानः । यज्ञस्यायुः प्रतिरन्न् ।
| उप प्रेष्य होतः । ह्व्या देवेभ्यः ॥ 13 (8) (अजैदृष्टौ) (A5)

3.6.6 <u>अनुवाकं 6 – होतुरधिगुप्रैषः</u>

उदीचीना ं अस्य पदो निधत्तात् । 14 (10)

T.B.3.6.6.2

सूर्यं चक्षुर्गमयतात् । वातं प्राणमन्ववसृजतात् । दिशः श्रोत्रम् । अन्तरिक्षमसुम् । पृथिवी ए शरीरम् । एकधाऽस्य त्वचमाच्छ्यतात् । पुरा नाभ्या अपिशसो वपामुत्खिदतात् । अन्तरेवोष्माणं वारयतात् । श्येनमस्य वक्षः कृणुतात् । प्रशसा बाहू । 15 (10)

```
T.B.3.6.6.3
कवषोरू स्रेकपर्णाऽष्ठीवन्ता । षड्विण्शतिरस्य वङ्क्रयः ।
ता अनुष्ठ्योच्च्यावयतात् । गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतात् ।
ऊवद्ध्यगोहं पार्थिवं खनतात् । अस्ना रक्षः सर्स्नजतात् ।
विनेष्ट्रमस्य मा राविष्ट । 16 (10)
T.B.3.6.6.4
उरूकं मन्यमानाः ॥ नेद्वस्तोके तनये । रविता खच्छमितारः ।
अद्धिगो रामीद्ध्वम् । सुरामि रामीद्ध्वम् । रामीद्ध्व-मद्धिगो ॥
अद्धिगुश्चापापश्च । उभौ देवाना प् शमितारौ ।
ा
ताविमं पशु ७ श्रपयतां प्रविद्वा ७ सौ ।
यथा यथाऽस्य श्रपणं तथातथा ( ) ॥ 17 (10)
[धत्ताद् – बाहू – मा राविष्ट – तथातथा ( ) ] (A6)
```

3.6.7 अनुवाकं ७ - स्तोकविषयं मैत्रावरुणानुवचनम्

T.B.3.6.7.1 जुषस्व सप्रथस्तमम् । वचो देवफ्सरस्तमम् । हव्या जुह्वान आसनि ॥ इमं नो यज्ञममृतेषु धेहि । इमा हव्या जातवेदो जुषस्व । स्तोकानामग्ने मेदसो घृतस्य । होतः प्राशान प्रथमो निषद्य ॥ घृतवन्तः पावक ते । स्तोकाःश्चोतन्ति मेदसः । स्वधमं देववीतये । 18 (10) T.B.3.6.7.2 श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम् ॥ तुभ्य ७ स्तोका घृतश्चुतः । अग्ने विप्राय सन्त्य । ऋषिः श्रेष्ठः समिद्ध्यसे । यज्ञस्य प्राविता भव ॥ तुभ्य 🤟 श्चोतन्त्यद्धिगो राचीवः । स्तोकासो अग्ने मेदसो घृतस्य । कविशस्तो बृहता भानुनाऽऽगाः । हव्या जुषस्व मेधिर ॥ ओजिष्ठं ते मद्ध्यतो मेद उद्भृतम् ()। प्रते वयं ददामहे। श्चोतन्ति ते वसो स्तोका अधि त्वचि । प्रति तान्देवशो विहि ॥ 19 (13) (देववीतय-उद्भृतं त्रीणि च) (A7)

3.6.8 अनुवाकं 8 - वपा पुरोडाशस्विष्टकृतां पुरोनुवाक्याः प्रैषाश्च

T.B.3.6.8.1

आ वृत्रहणा वृत्रहिभः शुष्मैः । इन्द्रं यातं नमोभिरग्ने अर्वाक् ।

युवं राधोभिरकवेभिरिन्द्र । अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः ॥

होता यक्षदिन्द्राग्नी । छागस्य वपाया मेदसः । जुषेतां रहिवः ।

होतर्यज ॥ वि ह्यख्यन् – मनसा वस्य इच्छन्न् ।

इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान् । 20 (10)

T.B.3.6.8.2

नान्या युवत्प्रमितिरस्ति महाम् । स वां धियं वाजयन्तीमतक्षम् ॥
होता यक्षदिन्द्राग्नी । पुरोडाशस्य जुषेता ए हिवः । होत्र्यज ॥
त्वामीडते अजिरं दूत्याय । हिविष्मन्तः सदमिन्–मानुषासः ।
यस्य देवैरासदो बर्रहिरग्ने । अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु ॥
होता यक्षदिन्म् () । पुरोडाशस्य जुषता ए हिवः ।
होत्र्यज ॥ 21 (12)
(सजाता – निनं हे च) (A8)

3.6.9 <u>अनुवाकं 9 - तेषामेव याज्याः</u>

T.B.3.6.9.1

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः । ई रियं यशसं पूर्वभाजम् । इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवजा । प्रणो नव्येभिस्तिरतं देष्णैः ॥ माच्छेदा रञ्मी ्रिति नाधमानाः । पितृणा ् ञक्तीरनु यच्छमानाः । इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणो मदन्ति । ता ह्यद्री धिषणाया उपस्थे ॥ अग्निण् सुदीतिण् सुदृशं गृणन्तः । नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः () । त्वां दूतमरति एं हव्यवाहम् । देवा अकृण्वन् - नमृतस्य नाभिम् ॥ **22 (12)** (जातवेदो हे च) (A9)

3.6.10 <u>अनुवाकं 10 – मनोतासूक्तम्</u>

T.B.3.6.10.1

त्व ए सीं वृषन् - नकृणोर् - दुष्टरीतु । सहो विश्वस्मै सहसे सहद्ध्यै ॥ अधा होता न्यसीदो यजीयान् । इडस्पद इषयन्नीड्यः सन्न्। तं त्वा नरः प्रथमं देवयन्तः।

महो राये चितयन्तो अनु ग्मन्न् ॥ वृतेव यन्तं बहुभिर्-वस्व्यैः । - । । त्वे रियं जागृवाण्सो अनु ग्मन्न् । 23 (10)

पिता माता सदमिन्-मानुषाणाम् ॥ 24 (10)

T.B.3.6.10.3

स पर्येण्यः स प्रियो विक्ष्विग्नः । होता मन्द्रो निषसादा यजीयान् ।
तं त्वा वयं दम् आ दीदिवा एसम् । उपज्ञुबाधो नमसा सदेम ॥
तं त्वा वयं ए सुधियो नव्यमग्ने । सुम्नायव ईमहे देवयन्तः ।
त्वं विशो अनयो दीद्यानः । दिवो अग्ने बृहता रोचनेन ॥
विशां कविं विश्पति ए शश्चरीनाम् ।
नितोशनं वृषभं चर्.षणीनाम् । 25 (10)

T.B.3.6.10.4 प्रेतीषणिमिषयन्तं पावकम् । राजन्तमग्निं यजत्र रयीणाम् ॥ सो अग्न ईजे शशमे च मर्तः । यस्त आनट्थ्-समिधा हव्यदातिम् । य आहुतिं परि वेदा नमोभिः । विश्वेथ्स वामा दधते त्वोतः ॥ अस्मा उ ते महि महे विधेम । नमोभिरग्ने समिधोत हव्यैः । वेदी सूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः। । आ ते भद्रायां ्र सुमतौ यतेम ॥ **26 (10)** T.B.3.6.10.5 आ यस्ततन्थ रोदसी वि भासा । श्रवोभिश्च श्रवस्यस्तरुत्रः । बृहद्भिर्-वाजैः स्थिविरेभिरस्मे । रेवद्भिरग्ने वितरं विभाहि ॥ नृवद्वसो सदमिद्धेह्यस्मे । भूरि तोकाय तनयाय पर्शः । पूर्वीरिषो बृहतीरारे अघाः । अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु ॥ । पुरूण्यग्ने पुरुधा त्वाया । वसूनि राजन्–वसुताते अञ्चाम् () । पुरूणि हि त्वे पुरुवार सन्ति । अग्ने वस् विधते राजनि त्वे ॥ 27 (12)

```
(जागृवार्सो अनु गमन् – मानुषाणां – चर्षणीनां – यते –
माञ्यां हे चं) (A10)
      3.6.11 अनुवाकं 11 - हविर्वनस्पतिस्विष्टकृतां पुरोनुवाक्याः प्रैषाश्च
T.B.3.6.11.1
आ भरतं शिक्षतं वज्रबाहू।
अस्मा 🤟 इन्द्राग्नी अवत 💛 राचीभिः । इमे नु ते रञ्मयः सूर्यस्य ।
येभिः सपित्वं पितरो न आयन्न् ॥ होता यक्षदिन्द्राग्नी ।
छागस्य हविष आत्ताम्द्य । मृद्ध्यतो मेद् उद्भृतम् । पुरा द्वेषोभ्यः ।
पुरा पौरुषेय्या गृभः । घस्तान्नूनम् । 28 (10)
T.B.3.6.11.2
घासे अज्ञाणां वैवसप्रथमानाम् । सुमत्क्षराणा 🗸 रातरुद्रियाणाम् ।
अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम् ।
पार्श्वतः श्रोणितः शितामत उथ्सादतः । अङ्गादङ्गादवत्तानाम् ।
करत एवेन्द्राग्नी । जुषेता 🗸 हविः । होतर्यज ॥
देवेभ्यो वनस्पते हवी एषि ।
```

हिरण्यपर्ण प्रदिवस्ते अर्थम् । 29 (10)

```
T.B.3.6.11.3
पदक्षिणिद्-रज्ञनया नियूय । ऋतस्य विक्ष पथिभी रजिष्ठैः ॥
होता यक्षद्–वनस्पतिमभि हि । पिष्टतमया रभिष्ठया रञ्चानयाऽऽधित ।
यत्रेन्द्राग्नियो इछागस्य हविषः प्रिया धामानि ।
्।
यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथा ्सि ।
यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि । यत्राग्नेर्. होतुः प्रिया धामानि ।
तत्रैतं प्रस्तु-त्येवो-पस्तुत्येवोपावस्रक्षत् ।
रभीया एं समिव कृत्वी । 30 (10)
T.B.3.6.11.4
करदेवं देवो वनस्पतिः । जुषता 🗸 हिवः । होतर्यज ॥
पप्रीहि देवाण् उञ्चातो यविष्ठ । विद्वां ऋतूण्र्. ऋतुपते यजेह ।
ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने । त्व ए होतृणामस्यायजिष्ठः ॥
होता यक्षदग्नि स्वष्टकृतम्।
अयाङग्नि–रिन्द्राग्नियो इछागस्य हिवषः प्रिया धामानि ।
अयाड्वनस्पतेः प्रिया पाथा एसि ()।
ा । । । । अयाङ्देवाना-माज्यपानां प्रिया धामानि ।
```

```
यक्षदग्नेर्. होतुः प्रिया धामानि । यक्षथ् स्वं महिमानम् ।
आयंजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अद्ध्वरा जातवेदाः ।
जुषता एं हिवः । होतर्यजं ॥ 31 (17)
(नून – मर्थं – कृत्वी – पाथा एसि सप्त च) (A11)
      3.6.12 <u>अनुवाकं 12 – तेषामेव याज्याः</u>
T.B.3.6.12.1
उपोह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्-विप्राः प्रमति-मिच्छमानाः।
अर्वन्तो न काष्ठां नक्षमाणाः । इन्द्राग्नी जोहुंवतो नरस्ते ॥
वनस्पते रञ्चनयाऽभिधाय । पिष्टतमया वयुनानि विद्वान् ।
वह देवत्रा दिधिषो हवी ्षि । प्रच दातारममृतेषु वोचः ॥
अग्नि स्वष्टकृतम्।
अयाडग्नि–रिन्द्राग्नियो इछागस्य हविषः प्रिया धामानि । 32 (10)
T.B.3.6.12.2
अयाड्वनस्पतेः प्रिया पाथा एंसि ।
ा । । । । अयाङ्देवाना-माज्यपानां प्रिया धामानि ।
```

यक्षदग्नेर्. होतुः प्रिया धामानि । यक्षथ् स्वं महिमानम् । आयंजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अद्ध्वरा जातवेदाः । जुषता एं हिवः । अग्ने यदद्य विशो अद्ध्वरस्य होतः । पावक शोचे वेष्ट्व ए हि यज्वा । ऋता यजासि महिना वि यद्-भूः ()। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य ॥ 33 (11) (धामानि – भुरेकं च) (A12) 3.6.13 अनुवाकं 13 - अनुयाजप्रैषाः देवं बर्.हिः सुदेवं देवैः स्याथ् सुवीरं वीरैर्वस्तोर्-वृज्येताकोः प्रिभ-येतात्यन्यान्-राया बर्.हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ देवीर्-हारः संघाते विड्वीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा देवहूतौ वथ्स ्रं । । । । । । । । । । । । । इमेनास्तरुण आमिमीयात्-कुमारो वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥

देवी उषासा नकाऽद्यास्मिन्. यज्ञे प्रयत्यह्वेतामपि नूनं दैवीर्विशः प्रायासिष्टा एं सुप्रीते सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ देवी जोष्ट्री वसुधिती ययोरन्याऽघा द्वेषा एसि युयवदाऽन्या वक्षद्-वसु वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्या वक्षथ्सिण्धि सपीतिमन्या नवेन पूर्वं दयमानाः स्याम पुराणेन नवं तामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातां ँवसुवने वसुधेयस्य वीतां ँयज ॥ देवा दैव्या होतारा नेष्टारा पोतारा हताघश्र सा-वाभरद्वसू वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरिडा सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यै-रस्पृक्षथ्-सरस्वतीम ए रुद्रैर् यज्ञमावी - दिहैवेड या वसुमत्या सधमादं मदेम वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥

देवो नराश एस-स्त्रिशीर्.षा षडक्षः शतमिदेन ए शितिपृष्ठा आदधित सहस्रमीं प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्.हतो बृहस्पतिः स्तोत्रमिश्वना ऽऽद्ध्वर्यवं वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ देवो वनस्पतिर्. वर्.षप्रावा घृतनिर्णिग्-द्या-मग्रेणास्पृक्षदाऽन्तरिक्षं मद्ध्येनाप्राः पृथिवी-मुपरेणादृ एहीद्-वस्वने वसुधेयस्य वेतु यजं ॥ देवं बर्.हिर्वारितीनां निधे धासि प्रच्युतीनाम-प्रच्युतं निकामधरणं पुरुस्पार्.हं यशस्वदेना बर्.हिषाऽन्या बर्.ही ७ ष्यभिष्याम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं ()॥ देवो अग्निः स्विष्टकृथ् सुद्रविणा मन्द्रः कविः सत्यमन्माऽऽयजी होता होतुर्. होतुरायजीयानग्ने यान्-देवानयाड्या एं अपिप्रेर्ये ते होत्रे अमथ्सत ताण् संसनुषीण् होत्रां देवं गमां दिवि देवेषु यज्ञमेरयेम७ स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि यज ॥ **34 (11)** *(यजैकं च) (A13)*

3.6.14 <u>अनुवाकं 14 – अनूयाजयाज्याः</u>

T.B.3.6.14.1

T.B.3.6.14.2

देवा दैव्या होतारा । वसुवने वसुधेयस्य वीताम् ।
देवीस्तिस्र-स्तिस्रो देवीः । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु ।
देवो नराश्र्सः । वसुवने वसुधेयस्य वेतु । देवो वनस्पतिः ।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु । देवं बर्.हिर्वारितीनाम् ।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु । 36 (10)

T.B.3.6.14.3

देवो अग्निः स्विष्टकृत् । सुद्रविणा मन्द्रः कविः ।

- ॥ ॥ ॥ ॥

सत्यमन्माऽऽयजी होता । होतुर्. होतुरायजीयान् ।

अग्ने यान्देवानयाट् । याण् अपिप्रेः । ये ते होन्ने अमथ्सत ।

ता ए ससनुषी ए होत्रां देवं गमाम् ।

दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम् । स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः ()।

वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि ॥ 37 (11)

(वीतां – वैत्व – भूरेकं च) (A14)

3.6.15 अनुवाकं 15 – सूक्तवाकप्रैषाः

T.B.3.6.15.1

अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः पचन् पक्तीः पचन् पुरोडाशं वद्ध्नन् – निन्द्राग्निभ्यां छाग्ं सूपस्था अद्य देवो वनस्पति – रभव – दिन्द्राग्निभ्यां छाग्नाघस्तां तं मेदस्तः प्रति पचताऽग्रभीष्टामवीवृधेतां पुरोडाशेन त्वामद्यर्ष आर्.षेयर्.षीणां नपादवृणीतायं यजमानो बहुभ्य आ संगतेभ्य एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा देव – दानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च होत्रसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि ॥ 38 (1) (अग्निमदीकम्) (A15)

तैत्तिरीय ब्राह्मणम् - (TB 3.6)

Prapaataka Korvai with starting Words of 1 to 15 Anuvaakams :-

(अञ्जन्ति – होता यक्ष्य् – सिमद्वो अद्या – ग्नि – रजैद् – दैव्या – जुषस् – वा वृत्रहणा – गीर्भि – स्त्व्र ह्या – भरत् – मुपोह । यद् – देवं बर्.हिः सुदेवं – देवं बर्.हि – रग्निमद्य पञ्चदश)

Korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-

(अञ्जन् – त्युपावसृजन् – नान्या युवत् – करदेव मृष्टात्रिण्शत्)

First and Last Word 3rd Ashtakam 6th Prapaatakam :-

(अञ्जन्ति – सूक्ता ब्रूहि)

॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः समाप्तः ॥

Details of Dasini & Vaakyams for Ashtakam 3, Prapaatakam 6 (TB 3.6)

Asiitakaiii 3, i	rapaatanar	11 0 (110 0.0)
	Dasini	Vaakyams
Anuvakam 1	4	38
Anuvakam 2	2	24
Anuvakam 3	5	48
Anuvakam 4	1	9
Anuvakam 5	1	8
Anuvakam 6	4	40
Anuvakam 7	2	23
Anuvakam 8	2	22
Anuvakam 9	1	12
Anuvakam 10	5	52
Anuvakam 11	4	47
Anuvakam 12	2	21
Anuvakam 13	1	11
Anuvakam 14	3	31
Anuvakam 15	1	1
Total →	38	387